Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67–74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng, chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 3141 — SIX PAGES — NGÀY THỨ NĂM 21 FÉVRIER 1929. — NGÀY 12 THÁNG GIÊNG, NĂM KỈ-TỊ — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 22

20 CIGARETTES EXTRA SUPERIEURES

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

QUINQUINA COUSIN

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 1041

GIÁ BÁO

ĐỒNG PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bán lẻ mỗi số	0$05

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đàng Lucien Mossard số 13 (gần Trường học Taberd). SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON

Dây thép nói kêu: Số 203 S-Ngòn

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay mặt cho lòa báo ở bên Pháp-Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

BA CÁI THỨ ĐẦU NĂM

THÀNH RA BA CÁI HỌA

Năm nào cũng vậy, hễ bắt đầu năm mới thì dân ta có luôn ngay ba cái thú. Gọi là ba cái thú, vì những người trong cuộc lấy làm cái thú chơi hơi thỏa thích.... Nhưng lấy lẽ phải mà nói thì ba cái thú nầy gọi là ba cái họa có khi đúng hơn. Vì chưng hơi nó làm cho nhiều người trong dân ta phải tai họa khốn khó trong gia-đình; mà có lại làm hại cho phong-hóa, cho luân thường và cho đường kinh tế trồng xã-hội nữa. Vậy ta nên xét xem vì sao ba cái thú mà thành ba cái họa!

Chắc các ngài cũng thừa biết ba cái thú đầu năm nầy: *«tháng giêng ăn tết ở nhà, tháng hai bài bạc tháng ba hội hè»*.

1° Tháng giêng ăn tết. — Cứ xem cái quang cảnh trước tết thì cái vẻ sầm tết đã thấy nào nhiệt lắm rồ; nhứt là ba con trong chốn thôn-quê ta thì lại càng nào nhiệt hơn nữa. Kẻ có bắt ăn bắt để, thì bán heo bán lúa; kẻ túng tùng phải vay công bốc nợ mà sắm tết. Nào là sắm áo sắm mặc, nào là sắm nón áo vàng má, cỗ đơm cỗ rúng, lệ họ lệ làng, đến trăm thứ tiền lo giỗn một chập. Nhà giàu đã vậy, còn nhà nghèo thì lấy đâu mà sắm? Nếu không sắm, thì lại e lời thế mỉa mai; đành phải bốc vác để mà sắm tết. Ôi! tết là ngày vui mừng được chịu thêm một tuổi nữa để mà lo việc bổn phận cho trọn vẹn, chớ có phải tết để mà ăn uống bê tha, chơi bời phóng đãng đâu, nhân thế mà thêm công thêm nợ, túng bấn quanh năm?

2° Tháng hai bài bạc. — Phàn khoảng ra cho để nói đó thôi, chớ cái họa bài bạc nầy thật ra nó bắt đầu ngay từ đêm hôm ba mươi tết, mà kéo dài suốt năm. Trước còn mua vui, sau quay ra bóc lột. Nào tổ tôm, tài bàn, nào bài pkụ, xóc đĩa..... Được hám ăn, thua hám gỡ; rút cục, kẻ mất khăn người mất áo, kẻ mất ruộng người mất vườn; được thì ăn tiêu phung phí, thua thì lo lắng buồn phiền; chẳng trưởng chi đến việc cửa nhà đồng áng, chỉ chăm chăm còn chi bán hết để gỡ gạc. Khốn! nỗi gỡ vào thì nhiều, mà gỡ ra thì ít. Thôi! thế là thất cơ lỡ vận.

3° Tháng ba hội hè. — Xét ra về việc hội hè đầu năm, không tốn phí cho bằng hội hè trong cái tháng ba. Tự thành-thị chí thôn-quê, nào con công đệ tử, nào thiện nam tín nữ, tiền lưng gạo bị khăn chầu áo ngự, lễ nghi vàng mã, lếch thếch dắc dìu nhau kết phủ nầy đến miếu nọ, đàng đẳng suốt một tháng trời, hao tốn biết bao công của! Dầu không nói thì nhiều người cũng đã biết rằng: chỉ nguyên tính cái số tiền chi phí về dịp nầy thì cũng đã lọt ra ngoài mất một số tiền to lắm rồi. Nếu nói đến cả những cái tệ bởi ngày hội mà ra, thì cũng thấy khốc hại ghê gớm là chừng nào! Vì ham mê hội hè lắt mà bỏ buôn bỏ bán; vì ham mê hội hè đồng bóng mà mờ ám mất cả cái gia ngọc gương trong! Những người tâm thành với thần thánh thì ít, những đứa trá ảnh vu dân hoặc chúng thì nhiều. Mượn ngày hội mà bóc lột, thiện nhân mượn ngày hội mà dâm ô phóng đãng, làm hại hoại cả phong hóa, làm mê muội cả nhân tâm, nói sao cho cùng?

Ba cái họa đầu năm có hại lắm như thế. Con thuyền giữa bể bị luân ba lớp sóng gió, ắt thuyền kia phải đắm! Dân mình cũng thế; trừ ra một số ít người bạc vạn tiền muôn, thì không kể, còn phần nhiều được tấm dưới mất tấm trên, có bữa sáng thiếu bữa tối. Vậy mà cứ đến đầu mỗi một năm là vấp luôn cho ba cái họa ghê gớm nầy, thì làm gì chẳng đeo công đeo nợ? Như thế thì còn gì mà ta chạm trễ trong đàng khai hóa, mà hỏi đầy bể kinh tế cũng thua kém trong thị trường thế giới, mà trong nước nhà thì cứ túng nghèo mãi...

Nay ta cũng phải sớm tỉnh ngộ mà tự mình trừ bỏ những cái họa tự mình gây nên; để dành hơi dành sức mà chống lại với những cái họa tự trời gieo xuống, hoặc tự đâu đem lại. Có bảo nhau được mà trừ ba cái họa nầy đi lần lần, như thế thì cái cuộc tương lai của dân mình mới mong có cơ cường thạnh được.

T. H.

CHIẾC «ANDRÉ LEBON» MẮC CẠN

Chiếc «André Lebon» ở Pháp chạy qua tới Saigon sáng hôm qua. Theo giờ đã toán trước thì đúng 7 giờ tàu cập cầu. Thế mà rồi, nửa tới Nhà-bè thì nước sác quá nhất bỉ cạn. Làm hai những người đi đến tàu phải lăng-nhăng ở đó chờ nước lớn mất cho đến 10 giờ 15 phút tàu mới từ từ tới bến.

Hỏi Đông-bào!

Hãy tiện-tặng đi. Nên nghĩ tới việc tương-lai của qui đồng-bào, của gia-quyến qui-vị và của nước nhà. Người nào mà không có tiền dư thì không làm gì đặng cả!

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Mối lợi lớn về việc đánh cá biển

Các lối thể-thảo, có cách đánh các loài cá lợn ở biển sâu là thú vị hơn. Đánh cá voi, cá nhà táng, cắt hải-cẩu được rất nhiều vì mỗi khi được một con cá ấy đem bán được rất nhiều tiền. Còn như cách đánh cá gươm (poisson épée) thì thường người có trí con-đâu mạo-hiểm lấy làm thích hơn cả.

Bờ biển phía Bắc Nouvelle Zélande và tây Bắc Australie là hai nơi người ta thường đánh giống cá nầy luôn, vì ở đấy có nhiều giống cá nầy rất nguy-hiểm cho người đi biển cũng như loài sư-tử hay hùm beo ở cạn.

Cá gươm là loài hay tranh-đấu, ba gộp loài nào là đánh ngay. Không những nó «đâm» loài cá là cùng nói giống nó, đến cả loài rùa khổng-lồ ở biển sâu Thái-bình-dương nó cũng «đâm». Thật là một loài cá khỏe lạ thường.

Loài cá gươm nầy bề dài thường đến ba bốn thước tây, có con đến ngoài sáu thước và cân nặng tới 500 kilos. Nó có một cái mỏ rất cứng và thật nhọn. Nó có thể dùng mỏ ấy mà đâm từng suốt được bằng cả mọi đồ như không.

Cách ăn uống của nó cũng lạ. Thường thường nó đi từng đàn một và đi đến đâu gặp gì tàn phá đấy. Tuy nó hung hăng dữ tợn thật, nhưng lại sợ giống người mọi đen thường thả thuyền xuống biển đánh cá ra đàng mạnh bạo nó vụt về. Họ bơi thuyền gần cá rồi quăng những trái cây thật vào cá để kéo lên mặt nước. Cũng có khi họ lấy một con cá biển con mà loài cá gươm thường thích ăn, đem mắc vào lưỡi câu rồi quăng xuống biển. Khi cá gươm ta trông thấy mồi ngon là tự khắc đến đớp ngay.

Khi đã đớp mồi rồi thì khé lòng mà thoát thân được. Nó có sức khỏe thường khi đã bị mắc ngoạm vào mồi rồi, thì hết sức, nào nhảy, nào vượt lên mặt nước rất mạnh, nào lết kéo làm đủ cách để dụ: được cái xích sắt buộc lưỡi câu. Thường nó vật lộn như thế đến hàng giờ mà có khi đến nửa ngày mới thôi, nghĩa là khi nào người đánh cá có thể dìu nó vào mạn thuyền nó mới chịu.

Trong khi vật lộn với cá, người đánh cá phải trỏ hết tài lực và hết lòng can-đảm ra mới thắng được, vì lắc cá đã bị thương nặng là hết sức vùng vẫy. Nó thường nhảy bổng lên mặt nước mà quăng mình vào những người đánh cá để dọa cho họ khiếp đảm, và kém nghị-lực đi. Vì vậy người nào can-đảm đánh cá họ lấy làm nầy thú lắm.

Khi đánh cá về nhà mà được con cá gươm đem về thì thịt là bình-biển cho họ lắm, vì dân làng ra đón rước mừng rỡ cũng như ta đón một nhà thám-hiểm khi trở về vậy.

Tuy rằng cá gươm không được nhiều lợi bằng cá voi, nhưng đem bán cũng được một số tiền to. Như thịt nó là vị ăn rất ngon và thơ dầu lấy ở thân nó ra đùng được vào việc kỹ nghệ, còn da nó cũng đem dùng được làm việc.

Cách đánh cá nầy được một mối lợi to, mà như thế đủ biết rằng ở nơi đồng chua nước mặn không phải là không làm giàu to được, mà câu phương ngôn «tiền rừng bạc biển» ta thường nghe thấy không phải là ngoa ngôn. Chỉ sợ mình không đủ tài đủ lực mạo-hiểm làm giàu ở những nơi rừng xanh biển rộng mà thôi.

B. B. P.

Muốn cho phân biệt hai thì

Từ hồm trong năm đến nay, ông Lê-quang-Vân xướng ra cái đề «Muốn cho phân biệt hai thì» thì đã có nhiều ông bà có cậu cao kiến, b'n-bèn luận-luận trong qui báo L. T. T. V. nầy rồi, hà tất tôi là một kẻ tí nghe hẹp thấy, phải chen vào mà bàn luận với qui ông qui bà làm chi cho nhọc lòng và mỏi mắt của qui ông qui bà và qui cô qui cậu. Song tôi có đọc tờ báo L. T. T. V. thấy có nhiều người chưa rõ ý ông Lê-quang-Vân ra sao mà ông lại có xướng ra cái đề ấy, nên quên tôi là phận ngu-hèn dốt nát, dám bợp gan mà viết ra lí hàng, nh' ông Lê-quang-Vân phủ chánh rồi ân-hành vào báo để cho qui ông qui bà và qui cô suy xét thử coi, có phải vậy thì cứ việc khỏi sự làm đi, bằng chẳng phải xin gởi đề ngoài tai, chớ khá dam lời chê bai là người còn thấp cạn.

Sách có câu: «Tiên lấn ư lễ nhạc, giả nhơn dã, Hậu lấn ư lễ nhạc quân-tử dã» song Annam phần nhiều chưa đáng bực quân-tử, thì ta phải theo thời giả nhơn là phải hơn, nhất vì cách 10 năm trở về trước qui cô qui bà còn mặc áo tra giải thề theo bổn nách mà nay cũng mới vừa bỏ đặng cũng chẳng bao-lâu, vậy xin qui cô qui bà nhận lỗi nọ hèn câu tiến mà trở lại may áo tra giải thề, coi cô về là ngồi không song bận, nếp thì đề cho người ở chăng đặng bận áo có giải thề, còn mấy cô gái thì mặc áo trơn, ấy vậy ai muốn mặc màu chi tự ý, mà cũng cầng hầu kém gì, mà lại khỏi cầu ai biểu, đề cho mấy ông chồng họ biểu cũng xong, còn mấy cô gái dâu cho ai nấn ni cách nào biểu họ mặc áo có giải thề họ cũng không hèm mặc, thật là một điều đáng cho mình rõ lại với mấy người trước lắm. Bởi là phận đàn-bà con gái, còn phận đàn-ông con trai mà không phân biệt hai thì, tôi e cho mấy cô mấy ải phân bì là đ'n-ông họ ép mình, chớ còn họ đề phần họ cho sang sướng, rồi mới sao đặng? ? Vậy xin qui ông, ông nào có đều chi cao kiến làm cho rõ đờn-ông con trai thì cho biết kẻo đề mấy người đờn-bà đã có vợ nhỏ mà cập chị nào rồi lại nói rằng chưa vợ, làm cho phân nhiều đờn-bà hay làm đường lối bước rất tội nghiệp; đại hại nhứt là người có vợ có con, còn mê vợ bé bỏ vợ lớn lấy là thương-hại lắm.

Đó mấy lời, quê dốt của tôi trên đây nhờ qui ông qui bà nghĩ lấy, nhứt là ông Lê-quang-Vân là người đề xướng chuyện nầy, ông nghĩ sao cho bởi.

TRẦN-CHÁNH-TÂM,
(Sadec).

Xã-hội thời-đàm

(Propos d'un Tonkinois en Cochinchine)

Dư-luận và bình-phẩm của hạng khiếp-nhược

Dư luận và bình-phẩm là một phần cương của toàn quốc, dư-luận có xác-đáng thời tiến đó mới được bàn khai, sau nầy mới có thể mong cho nước nhà tránh khỏi cầu trụy lạc và tồn vong. Vậy dư-luận và bình-phẩm có ảnh hưởng cho quốc-gia và tiền-đồ phong-hóa. Song than ôi! dư-luận, bình-phẩm, trong một gia-đình, trong một xã hội, mà đến như mực, tối như đêm, các đảng không có, thêm đại lại nhiều, thì còn mong gì cho nền phong-hóa sau nầy khỏi phải bị thác sáng rồi, đối với nước là một phần quan-hệ, mà dân trong nước còn triêm nhiễm những tánh tình khiếp nhược, dư-luận thêu thùa, bịa đặt, bình-phẩm gieo những cái họ chồng gai cho anh em trong toàn quốc! Cũng có kẻ thiếu tri-thức nhỏ nhen, tánh tình ghen ghét, kiếm cách đèm pha, mong sao phá hoại được người có tư cách hơn mình, làm trụy lạc người mà mình cao cái giá-trị của mình, nên xin tập những câu dư-luận, thêu dệt ra chữ phẩm bình, người không có thể mà bịa đặt ra những thái kia tội nọ, đối với gia đình thì i mong cho cha ngờ con, vợ bỏ chồng, còn đối với toàn quốc, lòng tin cậy của quốc-dân lần lần phai lợt; cũng có lắm người quốc-dân đương tin cậy, vì lòng khẳng khái, vì nghĩa ưu thời, mà cũng chỉ tại những phường hèn mạt đặt điều dư-luận, bình-phẩm nhà-nhem, sự thêm bớt thì nhiều, câu xác đáng không được một, làm cho biến đổi phong-trào, làm-lem nền phong-hóa; phá hoại gia đình, cất đây đoán-thế cũng vì mấy hạng thiển thức khiếp nhược.

Những cái hạng mạt kiếp nầy ở nước người không phải là không có, song không có một số đa như nước mình. Vậy ai là chủ anh hạng đề thấy con em mình mắc phải thói dở tật xấu, nên mau mau bảo chữa ngay đi, không thì cần bịnh ăn sâu, có lẽ Hoa-Đà liên sanh trong thời Tam-quốc phục sinh cũng khó lòng mà chữa nổi tánh tình của người mắc bịnh.

Than ôi! một nước trình độ sau nầy thì nhân-tài hay thấp hèn cũng do ở một phần của dư luận, dư-luận có xác đáng, thời tinh độ phong-hóa sau nầy mới được bình an, tiến bộ.

Người có tri-thức, suy trước nghĩ sau, nếu giao da phải mấy phường đề tên khinh bỉ mà lập-giả đã nói trên kia, thời nên mau mau lấy chừng đi, kẻo sau nầy thành một mối hại lớn cho gia-đình và đoàn-thể của các cá nhân, xã-hội.

NGUYỄN-VĂN-CHINH
Mairie de Saigon.

Chó cha chả là chó

Ai đọc tin nầy rồi chắc cũng phải giùm mình mà khiếp ưa. Vì mới đây có tin ở Koritza (nước Ý) cho hay rằng: Vừa rồi nhân có một đám lính mới điền đi với đoàn người Sơn-Đầm qua nơi một cái đồng quanh. Thình lình có một bầy chó-sói ở đâu chẳng rõ, lũ-lượt kéo tuồng ra mà hầm-hừ rất dữ-tợn, thật chẳng khác nào là một bầy quỷ. Cả thảy lính trong đám ấy đều kinh vì không sáng. Chỉ nhờ có Sơn-Đầm sẵn súng trong mình rất ra bắn thác hết 7 con. Nhưng 7 con thác rồi thì thuộc-đạn cũng hết; nên bạn đầu bầy chó còn hơi sợ chạy, sau thấy súng thôi nổ bèn áp lại mà cắn xé rất hung-tợn lắm. Người lính nào biết trèo, lẹ chưa trèo lên cây thì còn thoát mạng được, không thì phải bị bầy chó-sói ấy xé thây.

Tính ra thì cả phàm nhơn 11 tên lính bị bầy chó ấy cắn xé chết tươi. Vì mấy người lính nầy lớp không biết trèo, lớp khiếp hoảng quá nên linh-quinh không biết thoát đi đâu.

Tan bầy chó ấy rồi, sáng bữa sau người ta đến tại nơi đề xem thì chỉ còn thấy có mấy cái tay, chưa có một tí xương cốt nào nữa vì đã bị chó ăn hết! Ấy cũng là một cái thảm-trạng đáng ghê thay!

ĐOẢN THIÊN TIỂU THUYẾT

Trách ai ăn ở vô nghì

(Tiếp theo)

Về nhà Nguyễn-kỳ-Phùng nằm không yên giấc, lăn qua trở lại hoài vì chả-gì đã thọ lãnh của nàng Tây-Hoa đã nhiều rồi mà bây giờ còn làm cho cực lòng nàng nữa nên chàng không nỡ, nhưng biết làm sao. Bởi vậy chàng nghĩ có một cách làm cho nàng vui lòng là phải rán thi đậu thì mới có thể làm cho nàng vui dạ. Còn bốn ngày nữa Nguyễn-kỳ-Phùng đi thi thì nàng Tây-Hoa lo mua vải trắng về cắc cho Nguyễn-kỳ-Phùng một bộ đồ và may cho chàng hai cái khăn mouchoirs và nàng lại cho chàng một cái valise nhỏ để đồ vật.

Các vật đó nàng gởi cho dì hai Liễng ở gần bên nàng đợi tới ngày Nguyễn-kỳ-Phùng đi đặng mà giao. Hồi ôi! trong số bạc 5$ nàng góp nhóp, nàng sắm đồ cho Nguyễn-kỳ-Phùng nên còn có 1$ làm sao cho đủ số 10$ mà đem cho chàng. Không kể vay hỏi ai, nàng Tây-Hoa mới lén bà-nội nàng lấy cái áo cẩm-nhung của nàng mới may hồm Tết mà cầm được 2$ và một sợi giây chuyền 7$ là 9$ nhập lại với 1$ còn dư là 10$ nàng cất để dành mà dưa cho Nguyễn-kỳ-Phùng.

Ngày thi đã đến, nàng Tây-Hoa thì các vật lo sắm cho Nguyễn-kỳ-Phùng xong rồi, còn chàng thì bai vô đã học thuộc rồi. Đêm tối thứ hai là đêm mà Nguyễn-kỳ-Phùng đi thi nàng Tây-Hoa có bẹn với chàng sẽ hội hiệp đặng nàng giao tiền bạc cùng đồ hành trang.

Nguyễn-kỳ-Phùng vừa đến nơi kỳ hẹn thì nàng Tây-Hoa đã đứng mà đợi chàng rồi. Nàng Tây-Hoa mới vịnh vai Nguyễn-kỳ-Phùng mà nói: «Anh ba ôi! ngày hôm nay mà đôi ta hội hiệp đây là ngày gió chốt, vì mai đây là ngày của anh sẽ đi trúng cử. Vậy y theo lời học chàng anh nên em xin kính dưng cho anh 10$ để làm lộ phí và một bộ đồ với một cái valise mà đựng đồ vật. Luôn dịp đây em xin cắc cho anh ba bàn vàng chiếm đặng, trước là làm cho vinh hiển song thân nơi chín suối, sau nữa em đây cũng đặng thỏa lòng.»

Nguyễn-kỳ-Phùng nghe mấy lời của Tây-Hoa thì chàng rưng rưng nước mắt mà nói: «Tây-Hoa em ôi! anh vì phải sanh nơi bần tiện nên làm cho em phải cực lòng. Qua đã thọ lãnh của em đã nhiều phen rồi, mà hôm nay qua của làm cho em một bộng nữa thì qua lấy làm ái ngại lắm; qua mà thọ lãnh tiền bạc của em rồi thì qua phải lo làm sao cho em khỏi tiếc công chọn lựa.»

— Thưa anh Ba không sao, bổn phận em ngày nay tuy chưa chồng anh chung gối nhưng cũng nhau đã có tiếng thề nguyền, thì em tưa là người nhà của anh. Vậy thì trăm việc mi buồn cần anh em dầy phải lo lấy, dầu có cực khổ đến thế nào em cũng không lòng phiền trách. Miễn là ngày sau anh đắc kỷ sở nguyện đừng quên em thì thôi.

— Không dâu em, không thể nào mà qua quên em được. Tiền bạc qua đi thì đây của ai ra, áo quần qua mặc đây của ai may mà qua bỏng đành quên em được.

Sáng ngày nàng Tây-Hoa thức dậy sớm đi chợ mua đồ ăn xong, nàng mới đi mua bai ổ bánh mì và một cái xà-xiêu. Nàng lấy giấy gói lại kỹ đề vô rồ bưng lại cầu tàu. Đến nơi thì hộ-khẩu đi tựu rất đông, kẻ quần người áo bu lên ăn năng. Nàng Tây-Hoa đảm ngó bốn bề mà chẳng thấy

dạng Nguyễn-kỳ-Phùng, thì nàng đã có lòng lo sợ. Nàng bưng rổ đi đặt dài theo cầu tàu mà kiếm Nguyễn-kỳ-Phùng. Đi đến một khúng cửi thì nàng thấy Nguyễn-kỳ-Phùng ngồi dựa lưng vào đống cây mà ngó mông ra sông. Nàng kêu : « Anh Ba ! sao anh ngồi đó ? »

— Ủa em ! qua phải ngồi đây chờ qua đâu có dám nhập theo mấy anh kia. Em bây dòm lại qua mà coi, thân thể qua như vầy mà đi chung với mấy người kia thì có khác nào gà lộn phụng. Bởi vậy tôi thấm nên qua mới kiếm chỗ mà ngồi đây. À mà còn em đi chợ sao không về mà còn lại đây làm chi ?

— Dạ thưa anh Ba, em sợ anh xuống tàu đói nên em có mua 2 ổ bánh mì cho anh đem theo xuống tàu mà đỡ dạ.

Nàng nói rồi đỡ rổ ra lấy 2 ổ bánh mì và gói xà-xíu mà đưa cho Nguyễn-kỳ-Phùng. Chàng vội tay lấy và nói :

« Thiệt anh làm nhọc lòng em quá, đến một việc nhỏ mọn nầy mà qua cũng phải để cho em lo. Thôi em hãy về đi đừng đứng đây mà thiên hạ thấy không tốt gì cho em ». Nàng liền bưng rổ ra đi. Tàu lại cập cầu Nguyễn-kỳ-Phùng xách valise lại mua giấy rồi xuống tàu. Mấy cậu đi thì cậu nào xuống tàu cũng đều mướn ghế mà nằm, còn Nguyễn-kỳ-Phùng thì để cô-săng gấy nhựt-trình cũ trong va'ise nên chàng lấy trải ra mà ngồi. Dưới tàu ai nấy đều vui cười giỡn trửng, có một mình Nguyễn-kỳ-Phùng là không thốt một lời. Chàng chỉ rề ôm cuốn địa dư và sử ký mà coi hoài. Tàu chạy tới Mytô đậu, ai nấy lần bờ đi chợ. Ở dưới tàu còn có một mình Nguyễn-kỳ-Phùng và Hồ-hữu-Ái là 2 người trong một đám học-trò đi thi mà thôi. Hồ-hữu-Ái vẫn là bạn học một lớp cùng Nguyễn-kỳ-Phùng, nên trò mới lại chỗ Nguyễn-kỳ-Phùng ngồi mà nói : « Trời ôi ! anh ngồi đây mà hồi sớm mai tôi giờ tôi khỏ g thấy anh, tôi có buồng nghĩ rằng anh đi xe-hơi nên tôi không gặp. À anh lên tới Saigon anh tính ở nhà ai ?

— Việc đó tôi chưa biết được, vì ở Saigon tôi không quen với ai hết.

— Thôi không sao để lên tới Saigon tôi mướn phòng ngủ rồi anh ở chung với tôi nghe !

— Được như vậy thì tôi cám ơn bạn lắm.

Tàu chạy ra Hữu-Ái mướn nấu cơm dọn ra mời Nguyễn-kỳ Phùng ăn. Nguyễn-kỳ Phùng cũng biết tánh tình Hữu-Ái là tử-tế nên cũng vui lòng mà ăn. Ăn cơm rồi Nguyễn-kỳ-Phùng lại lấy hai ổ bánh mì mà chia với Hữu-Ái. Hữu-Ái cũng muốn cho vui lòng bạn nên cũng ăn bánh mì với xà-xíu của Nguyễn-kỳ-Phùng đưa. Tàu tới Saigon bốn giờ chiều. Hữu-Ái kêu xe-kéo chở đồ rồi chừng Nguyễn-kỳ-Phùng lại nhà ngủ N. V. mà ở.

T. Q. T. CỦC-HÀ
(Tân-an-Tây)

(Con tiếp)

ANNEXE
HUỲNH-KHƯƠNG-NINH
Giadinh

Trường Annexe Huỳnh-khương-Ninh lãnh học-sanh từ lớp chót (cours enfantin) cho tới lớp 1re année.

Có thầy Langsa và Annam dạy hẳn hòi.

N. B. — Bổn-trường « Pensionnat Huỳnh-khương-Ninh » rue d'Arfeuille Dakao » không thau học-sanh ở trong nữa đặng, vì bệ chỗ. Ở ngoài vô học đặng, song bổn-trường không thâu học-sanh lớp 4e, 3e, 2e và 1re année nữa.

BÌNH LIỆT KHÍ
Chữa trị bịnh mạnh dùng thuốc hiệu
GINATAL SYNQUINE

THỂ-THÁO

Ngày Chúa-nhựt 24 Février tại sân Mayer, có hai cuộc đấu cầu rất kịch liệt, trận đầu hồi Commerce đá với Garan B. — Giám-cuộc là Ngưu.

Trận sau thoạt hội Tricolore th ấu chiến tướng, nên đành chịu thua trước.

Nên hội Goeap và Electro mới xin rút chiến tướng tái trong hai hồi nhập lại, khêu chiến với hội E. de Giadinh, hội E. de Giadinh đã bằng lòng.

Vậy thì Chúa-nhựt 24-2-29 nầy rất kịch liệt, trận nầy thế nào Goeap và Electro cũng quyết trả thù cho đặng mới nghe. Vì hồn kỳ đá tranh vô địch, hai hội nầy đến phiên gặp hội Etoile de Giadinh đều thiện tướng tài nên mới đánh chi u thua, mà cho đến nay chưa có dịp nào rửa hờn được.

Nay lần dịp may nầy chắc hai hội ráng trổ tài cho biết sức thư hùng.

Còn hội E de Giadinh năm nay tài lắm, chiến tướng đều đủ tập luyện hẳn hòi, nào là đua xe-máy, nào là chạy đua nào nhảy dây v.. v... tập luyện các món thể-thao làm cho bền bỉ.

Nay ngày 29 Tết đá với Ăng-lê tàu binh « Cumberland » mới thấ hục được.

Mà gặp Equipe hoang nhứt ở dưới tàu Ăng-lê đá thì cũng đề bị thủ hục được, ấy đá cũng thấy tài của hội E. de Giadinh rầm nay phát đạt là đường nào.

E uipe hạng nhứt dưới tàu Ăng-lê « Cumberland » lại tại Saigon đá bốn trận : thắng ba trận, hục một trận với Giadinh.

Trận đầu, đá với hội lựa tuyển của Tổng-cuộ. L. ngsa Ăng-lê ăn bốn bàn trọn.

Trận nhì đá với E. de Giadinh huề.

Trận thứ ba đá với Stade hilitaire là hội Sơn-đá đã đoạt được cái Coupe Auto-hall năm nay của T.-C. Langsa, Ăng-lê đá 7 bàn hội Stade Milit aire gỡ một.

Sa sánh đó thì cũng biết hội E. de Giadinh phát đạt là dường nào, mà hôm đá với Ăng-lê không có xe-lửa Binhoa (Danh phố mới), phải có Danh thì không chừng có lẽ Kiếm ăn được.

Mà tuần tới 24-2-29, Danh sẽ lãnh ấn tiên phuông đa. Vậy xin các nhà mộ thể-thảo nhớ đi coi, chớ bỏ qua rất uổng. — Kịch liệt lắm.

N.i nầm nay không có trận nào bằ trận nầy hết cả.

LỜI CẢM-TẠ

Chúng tôi là Mme và M. Đặng-ngọc-Chấn, Tr-Pcủ cù gia-iểu xin để lời cảm-tạ chư quí thân-hào « ở nữa cùng quí viên-chức Tây Nam, trong dịp đám tang của ấu-nhi chúng tôi, uổng tinh đ'a chia bu.. v.. dưa đám đội sớm mai nầy.

Với ân nghĩa ấy, chúng tôi lấy làm thâm-cảm vô cùng. Và nhân tiện cũng xin khinh lời cùng quí thân-bằng cố-hữu và quí viên chức : vì trong cơn bối-rối e chẳng khỏi có một vài sơ-suất, nên cũng xin lượng tình thứ lỗi cho.

Mme et M. ĐẶNG-NGỌC-CHẤN
Tel-Phả cùng gia tiểu kính bái

J'offre aux Lecteurs et Lectrices
la possibilité de faire agrandir
LEURS PORTRAITS DE FAMILLE
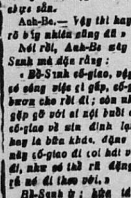
Il suffit d'envoyer une photo, soit individuelle ou groupe, sur laquelle on spécifiera la personne que l'on désire faire reproduire, à **M. P. FLAMENT, artiste-portraitiste, 51, r. Ordener, Paris (18e)**, qui vous retournera, avec l'exemplaire intact, un agrandissement 30×40, d'un fini et d'une netteté remarquables, qui vous permettra de le faire reproduire à de nombreux exemplaires par la photogravure. Joindre 20 francs environ, bien emballer le tout, car les plus grandes précautions sont prises par nos soins chez un fort Paris, ressemblance, soin et exactitude garantis. Ma devise est : *Travail, Loyauté, Humanité.*

Dịp may khó kiếm

Vì phải đi xa nên muốn bán một cái xe-hơi CITROËN B. 12 — 10 mã lực. Còn mới lắm, máy tốt và chạy rất đầm — Có sáu cái bánh xe — Đủ đồ cần dùng theo xe — Lại có bảo-kê các sự nguy hiểm của xe và luôn 2 người bộ hành tới ngày 19 Mars.

Vì bán gấp đặng nội trong 15 ngày là phải đi xa. Nên ai cần dùng nên sớm lại nhà-in UNION ở đường L. Mossard số 13, Saigon gần trường học Taberd) mà thương nghị.

Nhiều kiểu lạ, bên tây mới đem qua

Thiệt M. François Sự chủ tiệm nhứt xoán. Người đã từng trải lựa nhiều kiểu vỏ Médaillon, bông đâm con nít, cà rá, giây chuyền con nít, v. v. bông vàng bọc thứ hiệu 10 năm không bay, bền lắm mới đem qua.

Xin mời qui khách lới xem cho biết, thiệt là nhiều kiểu thuở nay chưa thấy.

Còn Hột xoàn mới qua, từ rầy M. Francois Sự quyết mua rất hột thứ thiệt tốt mà thôi, và hạ giá thiệt rẻ, dặng giành mối.

Lại ai mua rồi không vừa ý đổi lại đặng. Nên xin mời qui bà đến xem.

68 Bd. Bonnard Saigon.

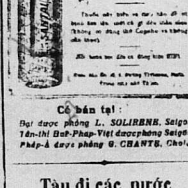

Có bán tại :
Đại-lược phẩm L. SOLIRENE. Saigon.
Tân-thị Bạch-Phạn-Viễn đại-lược-hạng Saigon.
Pháp-Á đại-lược phẩm G. CHANTS. Cholon

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc André Lebon *ở Pháp sẽ đến bữa 20 Février.*

Chiếc Chenonceaux *ở Pháp sẽ đến lối 6 Mars.*

Chiếc Bougainville *ở Pháp sẽ đến lối 1er Mars.*

Chiếc Albert Sarraut *ở Tonkin sẽ đến bữa 20 Février.*

Chiếc Amboise *ở Tonkin sẽ đến bữa 20 Février.*

Chiếc Roume *ở Singapore sẽ đến bữa 21 Février.*

Chiếc Piquet *ở Singapore sẽ đến bữa 21 Février.*

Chiếc Compiègne *ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến lối 1er Mars.*

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc Compiègne *sẽ chạy Pháp lối 5 Mars.*

Chiếc Pei-Ho *sẽ chạy Pháp lối 21 Février.*

Chiếc Amboise *sẽ chạy Pháp lối 23 Février.*

Chiếc Cap Varella *sẽ chạy Tonkin bữa 20 Février.*

Chiếc Claude Chappe *sẽ chạy Tonkin bữa 20 Février.*

Chiếc André Lebon *sẽ chạy Trung-quốc và Nhựt-bổn lối 22 Février.*

Chiếc Yangtsé *sẽ chạy Trung-quốc và Nhựt-bổn lối 22 Février.*

Chiếc Roume *sẽ chạy Singapore bữa 24 février.*

Đông-pháp thời-sự

CANTHO

Một đám nhơn mạng

Tại chợ Cái-tắc (Canthơ) mới đây có xảy ra một vụ nhơn mạng. Hồi ra duyên cớ như vầy : Nguyễn bửu-Đô, tên Lương-quang-Thuận đem bông-vụ ra chợ Cái-tắc bán cho người tu đánh. Một lát có tên nào lu mất, một con mắt ở đây không biết làm hơi bộ anh chị, lại biểu tên Thuận phải cho nó ba cắt bạc nắng nước chơi, bằng không cho.... nó phá ! Tên Thuận thấy thằng nầy nói nghe trái lỗ lai quá, nên Thuận nhứt định không cho. Tên nọ kiếm đều gây gổ rồi bỏ đi. Tưởng vậy là êm chuyện, nào dè tên ấy thình lình a lại chỗ bán thịt heo, dựt đại con dao, chạy lại đè cổ tên Thuận mà phập một dao rất sâu, máu tuôn lai láng. Thuận ngã ra bất tỉnh, tên sát nhơn ấy lại bồi thêm mấy dao nữa, kẻ thiên ha ap lại bắt cậu ta. Trật kế ! Lập-tức chở tên Thuận ra nhà thương Cantho cứu cấp. Song phận số tên Thuận đã hết rồi, nên qua 6 giờ chiều, tên Thuận tắt hơi, phải sạch nợ trần, đành giấc ngàn thu vĩnh-biệt. Tên sát nhơn bị lãng-giam. Việc còn đương tra xét, cả tin chi nữa, kỳ giờ tiếp đăng.

∴

Hai mươi mấy năm công nghiệp

M. Nguyễn-tấn-Hưng dit Hồ ra lãnh chức Phó-tổng Bình-hảo (Cantho) nay đã trên hai mươi ngoài năm rồi, ngài cứ giữ một lòng từ tế, công bình chánh trực luôn-luôn, trước sau như một, không hề thấy khó mà khinh, thấy giàu mà trọng, nhứt là ngài không hề để cho cường quyền thắng hơn công-lý-bao giờ. Bởi vậy Thượng-chức và dân sự các làng trong Tổng Bình-hảo — nhứt là làng Tân-thanh-Đông là làng sở tại của ngài — đều mến thương, kính phục ngài nhiều lắm. Về những việc công ích mà ngài hay biết thì ngài rán giáp luôn luôn, không hề dụ-dự hoặc bỏ qua bao giờ.

Ngài cả cho làng Tân-thanh-đông một miếng đất đặng cất nhà trường (école) và con ngài là M. Thân-trường Tánh cũng có cho nhà nước một miếng đất cất nhà việc nữa.

Bởi thấy lành tính thảo Phó-tổng Nguyễn-tấn-Hưng dit Hồ rất tử tế, thuần hậu, ôn hòa như thế, nên chi tôi gửi xin kính mến hàng năng lo vì một cho hương chức và dân sự trong Tổng Bình-hảo tỏ tắc lòng-thành, trước tặng khen Thầy Phó-tổng Nguyễn-tấn-Hưng, sau xin của chúc cho ngài hưởng thọ lâu dài, hầu có bữa ăn đức cho chúng dân cọng hưởng.

T. G. H.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 21 Février 1929.

GIÁ BẠC

	21-2	20-2
Nhà-nước	12F,30	12F,25
Ngân-hàng Đông-pháp	12 30	12 30
Banque Franco Chinoise	12 30	12 30
Banque de Saigon	12 30	12 30
Financ. Fse. et C.	12 30	12 30
Hong-kong Shanghai	17 30	17 30
Chartered Bank	12 30	12 30

∴

MÈ CỐC

Giá cho đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá lối 100 kilos

	Par piast. Par 68 k.	Par 100 k.
Vinhlong	4$30	6$32
Gocông	4.40	6 47
Bai-xau	4 35	6 40
Baclieu	4 36	6.41
Gao trắng thường	4 26	6.25
Namvian	Gao khăng	4.30 6 32
	Gao đo	4.03 5 92

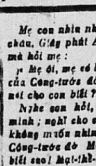
AI MÀ DÙNG
THUỐC HUỞN
của ông
Lương-y DEHAUT
mà **XỈU**
thì chẳng cần chi phải
CỨU ĂN
và an dưỡng trong phòng.
Thuốc hườn nầy để uống lẫn và đã mau vô tai xỉu rất êm thấm

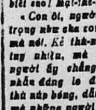

Bán tại
Nhà-thuốc Lương-y DEHAUT
147, Faubg. St-Denis, Paris,
và bán khắp trong các tiệm-buôn đều có bán.

Rượu DUBONNET
là rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại
Đại-lý độc-quyền :
Etablissements Charrière, Dufourg et Garriguenc
4 à 12 BOULEVARD DE LA SOMME, SAIGON

Công văn

Vì lời nghị quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 21 Décembre 1928.

Định cho những người kể sau nầy một kỳ hai năm kể từ ngày mồng một tháng Janvier 1929 kỳ nầy là kỳ chót hết, được mở mang cho thành thuộc mấy số đất đã cho mấy người ấy khẩn trong làng My-loi (Mytho).

TÊN HỘ NGƯỜI KHẨN	SỐ HIỆU số đất.	SỐ HIỆU tờ bọa đồ	SỐ MẪU SÀO	NGÀY LỜI NGHỊ CHO KHẨN TAM
Le-van-Cao	64	13	40 mẫu 00.00	17 Décembre 1927
Ha-van-Tap	63	13	40 » 00.00	id.
Ngo-van-Thu	62	13	35 » 99.00	id.
Nguyen-dang-Tuân	60	13	50 » 00.00	id.
Nguyen-dăng-Tiên	61	13	50 » 00.00	id.
Nguyen-đăng-Tiên	59	13	50 » 00.00	id.

CHẤN-HƯNG HỌC-ĐƯỜNG

(Trước là Institution Nguyễn-phan-Long)
204-214, Đường Legrand de la Liraye. — SAIGON

Nhơn vì ông Nguyễn-phan-Long mắc nhiều việc, nên ông giao cái trường của ông lại cho tôi kể từ ngày 1er Février 1929.

Trường sẽ đổi tên là **CHẤN-HƯNG HỌC-ĐƯỜNG** *và thuộc lẹn quyền tôi coi sóc. Trường vẫn có đủ hai bực học :*

BỰC SƠ-HỌC (Cycle prim aire)	Cours Elémentaire Cours Moyen Cours Supérieur
BỰC TRUNG-HỌC (Cycle primaire supérieur)	1re année 2e année 3e année 4e année

Trường tu-bổ lại và kiếm thêm giáo-sư giỏi đặng chỉ dẫn cho học sanh về sự học-hành của học-sanh được hoàn toàn. — Trường sẽ mở thêm lớp học tối (Cours d'adultes) để cho các người lớn tuổi muốn học tiếng chữ Pháp, lớp dạy các học-sanh thi vào trường Cao-đẳng Thương-mãi (Ecole supérieure de Commerce, và thi vào trường Cao đẳng Tạo-tác (Ecole supérieure des Travaux Publics). Lại có lớp dạy âm-nhạc Tây cho các học sanh mỗi ôn thi bằng Brevet Elémentaire hay là Brevet Supérieur.

Ngày tựu trường nhằm ngày 1er Mars 1929 (20 tháng giêng). Các học sanh cũ trường Nguyễn-phan-Long thì đến ngày tựu trường cứ tới học, còn các học-sanh mới thì phải vi't giấy xin học trước mà giữ chỗ và đến ngày tựu trường phải có cha mẹ, bà con đất lại thì trường mới lãnh.

ĐÀO-MỘNG-HÙNG,
Tốt-nghiệp trường Cao-đẳng Sư-phạm
cựu Giáo-sư trường nhà-nước.

Feuilleton n° 874 — Du 21 Fév. 1929.

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ NĂM

HỒI THỨ XI

Anh-Be sai nhục Monte-Cristo

(Tiếp theo)

Anh-Be. — *Cương ngài tâm rồi, ngài có tiếp khách không ?*

Bạc-tích-Tin. — *Thưa, cũng không ; vì đã rồi ngài mắc dùng bữa.*

Anh-Be. — *Rồi chừng ngài ăn rồi ?*

Bạc-tích-Tin. — *Ngoại sơi rồi ngài ngơi, ngài ngơi nội trong một giờ đồng-hồ, ngủ dậy.*

Anh-Be. — *Đặng rồi sao, ngài làm gì nữa ?*

Bạc-tích-Tin. — *Dạ tôi ngài đi coi hát.*

Anh-Be. — *Ngài đi xem hát ! Người chắc vậy sao ?*

Bạc-tích-Tin. — *Chắc vậy lắm chớ : vì ngài có dạy tôi giờ bắt-kể xe chạy sẵn.*

Anh-Be. — *Vậy thì hay ; tu cần biết rõ ý ky nhiều càng đã.*

Nói rồi, Anh-Be mới tại ngó Bạc-Sanh mà dặn rằng :

« *Bổ-Sanh cố-gắng, nếp thì cố-gắng có công việc gì gấp, cố-gắng hãy làm buổn cho rồi đi ; còn như có bọn-bè gặp gỡ với ai nội buổi chiều nầy, thì cố-gắng về mau đình lại ngày mai, hay là bữa khác. Đặng rằng, chiều nầy tố-giao đi coi hát với tôi. Chiều đi, như có thể rủ đặng Rô-bô, thì rủ nó đi theo với.* »

Bổ-Sanh ừ ; hầu tám giờ thiếu mọi khắc rồi đến đi với Anh-Be, rồi tử-giã Anh-Be mà trở ngó.

Bổ-Sanh đi rồi, Anh-Be cũng đưa vô trở ngó ; rồi tới nhà mau biểu thợ may Anh-Be, như những là Nam-trước Phòn, Bờ-Rang và Mi-Rôn chiều ngày rạp hát cho mình nói chuyện. Viết thơ rồi, sai đi rồi, Anh-Be mới vào phòng mẹ.

*Nói về mẹ của Anh-Be là bà Jacthế-Biệc, vợ của công-tước đờ Mơtxép, từ biển xảy đến giờ, đau đớ khác thăm, lụy rơi thấm đá. Bà không ra khỏi, mà cũng chẳng hề để bước khỏi phòng. Anh-Be vào, thấy mẹ như vậy lấy làm đau lòng, miệng chẳng thốt một lời, mắt khôn ngăn dòi giọt. Còn Jacthế-Biệc thấy con, lòng thì mừng khấp-khởi, mà con lòng thì không khỏi lo nỗi ngày nỗi nàng không vậy lần nỗi mạch dữ ; có ấy nên, mừng mà đã giọt hãy thêm đau, mừng lớn sợ, (*Còn nữa*)*

Mẹ con nhìn nhau mà tấm-tê giọt châu. Giây phút Anh-Be mới lau lụy mà hỏi mẹ :

« *Mẹ ôi, mẹ có biết ai là cừu nhân của Công-tước đờ Mợt-xép, xin mẹ nói cho con biết ?* »

Nghe con hỏi, Jacthế-Biệc rùng mình ; nghĩ cho con cũng vì Ủy mà không muốn nhìn cho, nên mới hỏi Công-tước đờ Mợt-xép ; nhưng mà, biết sao ! Jacthế-Biệc mới nói :

« *Con ôi, người quyền cao chức trọng như cha con, biết bao là kẻ thù mà kể. Kẻ thù-nghịch mà ra mặt, tay nhiều, mà theo ý mẹ, những người ấy chẳng phải là tay tầm nhằm đặng là đâu ; duy có kẻ thù nấp bóng, dẫu không mấy người, mà những người ấy đều là tay lảng hiểm độ sâu, không ngửa khó đáp.*

Anh-Be, — *Thưa mẹ, con biết ý mẹ rằng bởi con hỏi mẹ đó nhằng ? Công-tước Monte-Cristo có cùng gì đâu mà con hỏi mẹ đó nhằng ?*

Anh-Be. — *Thưa mẹ con lại không. Con tưởng mẹ con biết nhiều hơn con nữa kia. Công-tước Monte-Cristo là người Ái mà trải Á đã nhiều đời người, nên chẳng khỏa gì Á. Ấy là ít người Á nầu hiểm, thường hay kết oán thù thêm nhiều mối, oán ai không cho ai biết, thù ai không cho ai hay ; nếu là con lòng thù oán ai rồi, thì chẳng kẻ chân mống chịu đu một thời gì cho cừu nhân tiếp đãi',*

(Có nữa).

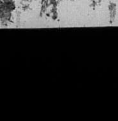

VẠN-HÒA

N° 88, Rue de Gocong -:- CHOLON

KÍNH CÁO:

Hiệu VẠN-HÒA nhuộm vải đen nhứt hạng ở tại chợ CHOLON.

Vải đề nhãn «Con cá Kim-Ngư xanh» thì đã có tiếng trong Lục-tỉnh hơn ba mươi năm nay ai ai cũng đều rõ biết.

Vải nhuộm đen dùng chẳng [illegible] trở, phai màu, mà lại chắc, chẳng hề [illegible] các thứ vải nơi tiệm khác.

Bổn-hiệu có chế ra tám thứ vải đen đều đề nhản hiệu: VẠN-HÒA, VẠN-XUÂN-LONG, NHƠN-HÒA và HIỆP-MẬU.

Bởi bổn-hiệu nhuộm tốt, nên cũng có kẻ gian nhơn dùng dịp mà làm theo thức kiểu của bổn-hiệu đặng mà thủ lợi và cho chư-quí khách mua lầm, tưởng là vải của bổn-hiệu. Vì vậy bổn-hiệu xin chỉ rõ cho chư quí khách có mua vải của bổn-hiệu thì phải nhìn cho kỹ cái hiệu vải, cái hình chủ nhơn của bổn-hiệu, thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có cầu chứng tại tòa thương-mãi Saigon là:

1° 3 con cá Kim-Ngư 3 màu.
2° 2 con cá Kim-Ngư 2 màu.
3° 1 con cá Kim-Ngư xanh.
4° Vạn-Hòa con gà trống.
5° Vạn-xuân-Long xe lửa.
6° Vạn-Hòa chiếc tàu.
7° Vạn-xuân-Long bươm bướm.
8° Hiệp-Mậu con ngựa đua.

Téléphone 702.

VẠN-HÒA Kính bái.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cái Rue Đại-Tân N° 145 Canton. — Chỗ trữ bán Rue de Canton N° 47 Cholon
Tiệm ngánh Rue de Praire N° 96 Pnom-Penh

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thứ thuốc nầy đã có thầy thuốc thí nghiệm rồi bảo không có sự độc địa chi trong thuốc cả.

Trăm nước thạnh suy cũng bởi tại nơi dân mạnh hay là yếu, do nơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rằng khí huyết làm cho cường trong nước và bền chặt gốc lại thêm là giống rất mạnh mẽ, vì nay đương lúc chiến tranh nên ta phải gấp mà lo xét cho hết sức chớ nên chậm trễ phải lo vững bền khí huyết cho lắm, mới đây trong thế-giới đã mở mang, muốn việc cũng phải lấy sự chắc là gốc. Vậy thì có thứ thuốc Huyết-Trung-Bửu là thuốc rất bổ huyết của can tâm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm kiếm hết sức mới đặng thuốc nầy.

Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết cái phần huyết đã hư rồi nếu uống luôn thuốc Huyết-Trung-Bửu bảy bữa thì da thịt trở nên đỏ sắc mặt tốt tươi khi chưa uống thuốc nầy thì lấy kim chít trên đầu ngón tay ra máu thì nhểu trên miếng giấy xem cho kỹ sắc máu thế nào rồi đến khi uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chít máu nhểu trên giấy hẳn sắc máu trở nên đỏ tươi còn dùng được lâu thì mập hơn khi chưa uống thuốc, còn khi mình chưa uống hãy đi cân thử cho biết đến khi dùng thuốc đặng 7 ngày thì cân nặng thêm nửa cân. còn khi chưa uống hãy cầm vật chi nặng trên một yến giở lên thử coi sức mạnh đường nào, đến khi uống thuốc nầy đặng 7 ngày lại làm y như vậy cầm vật ấy giở lên như không biết nặng, vậy thì phải biết thuốc Huyết-Trung-Bửu nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.

Có như người máu huyết không đặng đầy đủ ít muốn nói chuyện nếu uống thuốc nầy phần khí đầy đủ ca hát hoặc nói đến 3 4 giờ không nhàm mà rất vui vẻ vậy thì phải biết thuốc Huyết-Trung-Bửu rất hay và quí báu là dường nào.

Còn người huyết hư bước đi ma không được nửa dặm đường thì mệt, uống thuốc nầy rồi chừng một tháng rồi chạy đến một dặm đường không biết mệt.

Còn thêm một chứng rất hay như ham dâm dục thái quá thì tạn thận đã kém suy thì thần nguơn lạnh, uống thuốc Huyết-Trung-Bửu sáu bảy bữa thì thần tinh thần lại và ấm hơi tinh khí bởi nhờ máu mà ra thế phát huyết kém thì tạn thận phải kém nên uống thuốc bổ huyết ấy là uống bổ tạn thận vậy thì thấy những chứng bịnh nói trên đó đều phải biết sức hay dường nào.

Lại còn thí nghiệm người vú ít sữa không tốt uống thuốc nầy sáu bảy ngày thì người vú có sữa hơn 3 phần khi trước và tốt, còn người đờn-bà đường giáo tháng khi bầm, khi dợt, khi trồi, khi sục, làm đau bụng hoặc ra [illegible] làm bằng không dứt, uống luôn một tháng thì huyết xấu trở nên đỏ tươi và đúng ngày không đau bụng còn [illegible] luôn mỗi tháng cũng hề trồi sục những điều nói đó đều làm chứng rõ thuốc Huyết-Trung-Bửu thêm phần huyết rất báu là dường nào.

Thường khi con nít nó mất sữa thì ngôi tiên thiên đã kém thì sanh nhiều bịnh khó, hoặc đến năm tuổi nó chưa biết đi đứng rõ biết bịnh ấy là tại khí huyết chưa đủ hoá: bịnh cam tích cũng bởi đó mà ra, như con nít từ ba tuổi đến năm tuổi nó đã ăn rồi phải cho uống thuốc Huyết-Trung-Bửu 1 muỗng cà-phê mỗi ngày 3 lần pha với nước ấm thì trở nên mạnh mẽ xương cứng và chẳng hề có bịnh chi khác như khi còn nhỏ máu đều đủ đến già nó không hay đau đớn.

Một người đờn-bà đường kinh đăng hoặc khi trồi khi sục hay làm đau bụng uống thuốc nầy đường kinh trở nên tốt lại và đậu thai, còn những người đờn-bà có thai, uống thuốc nầy thì khi sanh đẻ mau mắng và sức cũng mạnh, lại ngày sau đứa con ấy cũng ít bịnh vì đã có bổ dưỡng khí huyết trước thì cái sữa của người đờn bà trở nên tốt cho con nít bú tự nhiên nó phải mạnh mẽ, có người lớn-bà huyết khí hư thì sanh rầu buồn lo lắng nằm ngủ không yên, tại can hỏa hừng lên, làm đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc Huyết-Trung Bửu thì huyết tốt lại, cang hỏa chẳng hừng lên, khỏe khoắn trong mình và các chứng bịnh đã nói trên cũng tiêu trừ đặng hết.

Còn người tuổi trẻ ngôi tiên thiên và ngôi hậu thiên suy kém ham việc dâm dục khí huyết hao kém sanh ra da mặt vàng hay xây xẩm tối tăm đau lưng lỏng đầu gối tay chơn yếu đuối phải lúc tạn canh và tạn thận suy kém và lưng cái óc làm ra [illegible] tại lưng bụng thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mặt mày trở nên tươi tốt và lần lần nó có sức mạnh và các chứng bịnh đã nói trên đó đều đặng tiêu hết.

Một người học hành mà phải bị lo lắng quá độ thì tâm huyết phải hao kém sắc mặt như giấy trắng, như đặng dùng thuốc nầy thì tâm huyết trở nên mạnh mẽ, và khí huyết đầy đủ lại và nở nang lành lẽ, con người rất nên xin đẹp.

Một người già cả khí huyết suy kém tinh thần yếu đuối hãy dùng thuốc nầy thì [illegible] ăn tóc xanh và rất đen lại, có sức mạnh da thịt bết đặng, thường ngày thêm sức già trở nên trẻ.

Cách dùng: *Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm [illegible] giờ, hoặc ăn rồi mỗi lần 1 muỗng [illegible] [illegible] nước ấm âm mà uống.*

Giá mỗi ve nhỏ . . . . . 1$20 | Giá mỗi ve lớn . . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG và VI-TẾ-SANH. kính cáo.

C.J. BONNET

HÃY [illegible] CHO ĐẶNG CÁI HÌNH NGƯỜI CỠI NGỰA NẦY

[illegible]

INJECTION PEYRARD

Thuốc thục hiệu nầy chế ra đã lâu rồi và hiệu-nghiệm lắm các thứ **ĐỂ TRỊ BỊNH ĐAU LẬU** mới bị hay là cũ đã lâu rồi

Trong 153 người A-Rập dùng thuốc nầy thì lành bịnh hết 151 người (Y theo lời phúc của [illegible] ở Alger)

[illegible]

CHƯ TÔN!

ai muốn ngăn ngừa cho thân
CHO KHỎI ĐAU
NHỨT LÀ
Khan cổ, đau óc giọng,
yếu tim, đau phổi
thì chỉ có ngậm THUỐC HƯỜN

VALDA

Hơi thở đã thong mà lại được
Khỏi lo cảm mạo thương hàng
Dầu có thở hít buội bậm dơ dáy
hay là có vật độc.

Thì cũng Khỏi lo đau

Còn có đau:
Sổ mũi. Khan cổ, Khan tiếng
nóng lạnh cùng là ho
thì cũng cứ dùng THUỐC

PASTILLES VALDA

ngậm thong hơi tốt lắm
Mà phải cho mua thứ thuốc
đó mới linh nghiệm
Coi cho kỹ trên nắp hộp
có hiệu chữ

VALDA

[illegible]

NHÀ BÁN ĐỒ PHỤ TÙNG XE HƠI
COMPTOIR CHOLONNAISE
Đường Tổng-đốc-Phương, số 86, Cholon

Khai trương ngày 27 Oct. 1928.
Bán đủ các đồ phụ tùng cho xe-hơi. Vỏ ruột hiệu: MICHELIN DẦU SĂNG DẦU NHỚT đủ hiệu
Chủ-nhơn là người Annam, chắc sẽ làm được vừa lòng các quí ngài về việc giá cả và sự tiếp rước.
Mong nhờ đồng-bào chiếu cố cho. Bổn-hiệu xin hết lòng cảm tạ.

DƯ LUẬN BẮC KỲ

Nên bỏ lạy

Nhà nước đã có nghị định cấm quan-lại không được bắt ai lạy. Quan dưới không phải lạy quan trên, mà dân không phải lạy quan sở-tại.

Tôi tưởng bãi cái lạy ở chỗ công-môn chưa là đủ, nên bãi bỏ cái cách tỏ lòng kính trọng đó đi cả ở trong gia-tộc và trong cách giao-thiệp của tư-gia nữa. Chẳng những không nên lạy người sống, mà không nên lạy người chết, và không nên lạy thần nữa, mới là phải.

Nếu còn để một cách tỏ lòng cung-kính đối với thần, thì còn có người bắt được ta cũng phải cung-kính người như thần. Phương-chi ta lại nói rằng con lạy cha mẹ, trò lạy thầy, tôi tớ lạy chủ, thì dầu khể-thủ đốn-thủ cũng không nhục gì. Khi ta kêu cầu ở người mà coi người bằng cha mẹ, bằng thầy ta, bằng chủ ta, vị tất người đã cho là một cái vanh-dự, nhưng mà tôn người chỉ đến tôn bằng cha mẹ, bằng thầy, bằng chủ là cũng cho nên ta đã lạy cha mẹ, lạy thầy, lạy chủ, tất ta phải lạy người thì ái được với ta.

Cái lạy của người nước ta, nó có một nghĩa tự-hạ, tự-nhục trước mặt người, để tỏ cho người biết rằng chung thân ta làm thần-tử; hình như cam đoan rằng lúc nào ta ngẩng được đầu lên, ta cũng phải nhớ đến cái lúc nầy ta đã cúi đầu xuống. Sự cam-đoan đó là một sự tuyệt-diệt được cái khí khái một đứng người, làm hỏng mất nhân cách của một người, làm cho ta khi đã gặp cảnh-ngộ phải tự-hạ một lần, thì muôn đại không bao giờ còn có cái hi-vọng được bằng người đã hạ ra. Mà ở đời dễ mấy ai là không bao giờ gặp phải những cảnh-ngộ đó?

Vậy thời người quân-tử chẳng những không bao giờ nên tự-hạ để mà vọng-ân ai, mà khi thi-ân được với ai cũng nên hạ người, mà cũng không nên để cho người tự hạ. Trong xã-hội, mỗi người tự-chủ là một cái nghị lực hữu-dụng; ta làm hoặc ta để cho một người mất tư-cách tự-chủ, tất cũng như ta làm thiệt cho đời một cái nghị-lực hữu dụng về sau.

Trong xã-hội của ta ngày xưa, lấy cách đè người, hiếp người mà thâu-phục nhân-tâm rồi bằng ở cái thủ tín của những kẻ đã phải hàng phục mà gây nên thể-tướng; giữ được cái qui-tắc cái trật-tự, cái lễ nghi ấy mà trị-an thiên-hạ; thì một chế-độ bại hoại nhân-cách như cái lạy còn là dung được, còn ta thích-hợp với cách sanh-tồn của quốc gia, của dân-tộc. Đến như đời bây giờ, tục ta cần phải liên-lạc với tục người, thì không thể sao dung được cái lạy nữa.

Vậy thời xin ai chớ lạy ai, xin ai chớ bắt ai lạy, chớ để ai lạy nữa, ấy là người đối với người.

Người đối với thần, đối với vong-linh tổ-phụ thì xin dùng những lễ nghi, bài tiết, kỷ-niệm là đủ. Bỏ cái lạy không phạm gì đến cái tục phụng-sự tổ tiên của nước ta. Về việc quan-trọng đó rồi tôi xin sẽ có một bài bàn khác.

I. B.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng
54, đường Pellerin. — SAIGON

Dây-thép nói số 748 — Tên dây-thép: CRÉDITANA

— Nhận lãnh tiền gởi không hạng-kỳ kêu là «*Comptes Courants de chèques*» bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời 4 phần trăm (4%) mỗi năm.

— Nhận lãnh tiền gởi vô sổ «TIẾT-KIỆM» bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời đặng 5 phần trăm (5%) mỗi năm. Sổ nầy để cho người tiện-tặng. Rút ra khỏi phải cho hay trước và chờ đợi lâu. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gởi có hạng-kỳ kêu là «*Dépôts Fixes*» cho lời 6 phần trăm (6%) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn. Khi hữu-sự xin rút ra trước hạng-kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phần trăm (4%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hạng-kỳ vậy.

— Mua bán ngân phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo tàu thơ hay là bằng dây-thép.

— Lãnh trả bạc tháng cho học-sanh Annam đương du-học bên Tây.

— Cho vay có người chắc chắn đứng bảo lãnh và có đồ bảo-chứng hiện tại đó.

— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng-hóa nhập cảng.

Công ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ cho quí đồng-bào biết rõ về công việc nhà Ngân-hàng hay là hãng buôn.

Qui ông:

HUYNH-DINH KHIEM, Phủ-hàm, ở Gocông. *Danh-dự Hội-trưởng,*
TRAN-TRINH-TRACH, Hội đồng Hội-nghị-tư, ở Baclieu, *Chánh Hội-trưởng,*
NGUYEN-VAN-CUA, Chủ nhà-in, *Phó Hội-trưởng,*
NGUYEN-TAN-VAN, Nghiệp-chủ, ở Saigon *Quản-lý Hạnh-sự.*

ECOLE COMMERCIALE

(Trường Thương Mãi)

2-4-6 đường d'Ayot (gần Dông Pháp Ngân-Hàng)

Dạy:

VIẾT CHỮ TẮC VÀ ĐÁNH MÁY
LÀM SỔ SÁCH THƯƠNG MÃI
TIẾNG LANGSA
TIẾNG ĂNG-LÊ

Mỗi khoa học đều có giáo-sư chuyên nghiệp bằng chuyên môn coi-dạy mỗi ngày từ 8 giờ rưỡi sáng tới 11 giờ và 3 giờ chiều tới 7 giờ rưỡi tối.

LUẬT LỆ VÀ GIÁ TIỀN

Viết chữ tắc và đánh máy		
Học mỗi ngày…….	1 tháng…	30$ –
Mỗi tuần học 3 lần…	id.	15. –
id. 2 lần…	id.	10.
Viết chữ tắc hay đánh máy (riêng từ môn)		
Học mỗi ngày…..	1 tháng..	15. –
Mỗi tuần học 3 lần…	id.	10. –
id. 2 lần…	id.	5 –

Tiếng Langsa		
Học mỗi ngày…….	1 tháng…	30$ –
Mỗi tuần học 5 lần…	id.	25. –
id. 3 lần…	id.	15. –
Làm sổ sách		
Mỗi tuần học 2 lần..	1 tháng…	15. –
Tiếng Ăng-lê		
Mỗi tuần học 2 lần..	1 tháng…	15. –

Muốn ăn ở luôn tại trường — *Xin đến tại trường mà bàn tính*

Tiền học thì đóng mỗi tháng và phải trả trước

N. B. – Bổn trường cũng lãnh làm sổ sách và đánh máy cho mấy hãng buôn nào muốn mướn.

Có giá riêng cho mấy thầy giúp việc hãng buôn cùng mấy thầy giúp việc nhà-nước muốn chung đậu lại với nhau mà học thêm.

Xin đến tại trường số 2 đường d'Ayot mà thương nghị.

AI MÀ DÙNG
THUỐC HƯỜN
của ông
Lương-y DEHAUT
mà XỔ
thì chẳng cần chi phải
CỮ ĂN
và ăn dưỡng trong phòng.
Thuốc hườn nầy dễ uống lắm và đã mau xổ lại xổ rất êm thấm.

Bán tại
Nhà ông Lương-y DEHAUT, 147, Faubg. St-Denis, Paris, và khắp trong các tiệm thuốc đều có bán.

LỜI RAO

Nhà dệt «P. LÊ-PHÁT-VĨNH»
ở tại Cầu-kho
đường mé sông. – (SAIGON)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu; gởi nhuộm bên Pháp quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trổ 4$00 một thước tây.

Lục-soạn láng-chấu, trắng, từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa-quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh; từ 2$00 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt ròng bằng tơ Thượng-hải bề khổ rộng 0m80. – Giá 5$20 một quần.

Lãnh đen (hạ láng đen huyền, không trổ không đổ lông), khổ Bắc-thảo 6$00 một quần.

Lãnh đen (hạ láng đen huyền không trổ không đổ lông) khổ trung 5$50 một quần.

Các món hàng kể trên đây đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ cang, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là tiền nghĩa nhi hậu lợi.

Vì muốn tri danh trong lụa hàn nên bổn hiệu kính lời cho chư quí-khách hay; nếu ai muốn mua bất cầu là nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hàng hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới chắc tin lời rao nầy không phải là lời chuốt ngót.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — SAIGON.
Kính cáo.

Hãy hút thuốc

JOB

RƯỢU PIPPERMINT

ĐÒI CHO ĐƯỢC HIỆU

GET!

Rượu nầy uống mát khan tiếng và tiêu.
Làm bằng đường tin anh.

BÀ CHÚA NHỮNG CRÈMES BẠT-HÀ.

Pha lộn với nước, rượu Bạt-hà Pippermint uống lấy làm mát mẻ lắm.
Hãng cất ra từ năm 1796 ông GET FRÈRES ở thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

DÂY BĂNG

Cho các Viên-quan

Bổn-Hiệu có tiếp đặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây băng *(écharpes)* cho viên quan như Đốc phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Ban biện Phó-tổng.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi nên Bổn-Hiệu xin các quí ngài nào có cần dùng thì viết thơ liền cho Bổn-Hiệu mà hỏi giá, Bổn-Hiệu sẽ hồi âm cho quí ngài biết.

Nếu chậm rề Bổn-Hiệu bán hết thời phải đợi cả năm bảy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua thêm.

Xin quí ngài lưu ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
23, rue Lucien Mossard,
SAIGON

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF
Du Docteur RIF

Vô-sanh TỪU *của Lương-y* RIF *chế ra*

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cứng mạnh trăm kiện tỉnh thần, bất kỳ là bịnh nhiều tuổi đều nên uống đặng cả. Nhứng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm mỗi thấy ngày xuân đã thôn môn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cử lần thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đờn bà mắt máu, có huyết bạch, có chửa, nhứng kẻ hao tổn tinh thần hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẻ lắm bội, da mặt đỏ nàng, tinh thần trán hiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

NỘI HÓA

Tại tiệm tôi có bán :

Gạo trắng, trà Hue Lài-thiêu, nước mắm Liên-Thành, nước mắm bàn Phú-quốc. *(lính 1$70 ve litre 0$70, ve nhỏ 0$ 20)* thuốc rượu Thiên-thời *rất thần hiệu*, dầu Cù là Bột Longxuyên, Savon Hảo-vị-lịch, bánh Quốc-Nữ, mức gừng vân vân.....

Xin mời quí ông quí bà đến mua giúp, ắc được toại lòng. Có người đem đến nhà.

NGUYỄN-KHẮC-NƯƠNG
98, Rue Lagrandière
Téléphone 688

MẤY KHI MÀ CÓ

1· Một sở đất do được tám mẫu bảy ngàn thước tọa lạc làng Ninh-thạnh, tổng Hòa-ninh, tỉnh Tayninh ở dựa theo đường lên núi Bà-đen cách chừng sáu ngàn thước. Trên sở đất nầy có một ngàn năm trăm cây dừa, hai cái nhà cao cẳng và mười hai lò hầm than.

2· Hai miếng đất : miếng thứ nhứt do được ba-trăm thước ; miếng thứ nhì do được một-trăm thước ; cả hai tọa lạc làng Cẩm-giang, tổng Iriêm hoa, tỉnh Tayninh, nằm dựa mé sông Bến-kéo. Hai miếng đất nầy để dùng làm bến vựa cải, cây, hay là đá, thì tiện lắm.

Qui vị nào muốn mua hay là muốn mướn xin hãy viết thơ hay là đến tại bổn-quán ở đường Lucien Mossard, *nº* 13 Saigon mà thương nghị.

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỘ

Chuyện lịch xưa, ông bà mình truyền lại theo đời tận thời, chưa từng ông in nó quốc ấn lần lần hết. — Ông Lê-văn-Phát Đốc phủ sứ, thường thọ ngũ đẳng Bội tinh và hàng lâm, trong khi rảnh, có lượm lặc mấy lời truyền ngôn hay làm ra một pho sách, đặc biệt là : «Les Contes et Légendes du Pays d'Annam» — Việt dân chữ Pháp, văn chương đặt để một cách hiếu lạo đến đỗi người Pháp cũ a phải lấy khen. Sách ấy nói về chuyện Annam xưa giả người Annam, nên Annam đều học it coi thì thông hết mau. Rất có ích cho người Annam.

Annam ai cũng nên mua một quyển trước cho rành rành biết luận lý xưa của Annam, hoc cách đối đãi theo Pháp, sau giới không mệt bụng.

Giá mỗi cuốn.....1$20

Bán tại Imprimerie de l'Union Saigon.

SÁCH CỦA NGUYỄN-THANH-KHIẾT

M. Nguyễn-thanh-Khiết mới ra một cuốn sách luật, bằng chữ quốc-ngữ sách ấy bán tại nhà Mme Thanh-thị-Mậu ở tại chợ mới Saigon (đường d'Espagne số 186).

GIÁ MỖI CUỐN LÀ..... 1$30

Ai mua lại Saigon, M. Khiết bớt cho 0$30.

Người nào có lòng mua sách của M. Khiết xin gởi mandat-poste 1$30 cho M. Nguyễn-thanh-Khiết 79 Rue Lagrandière Saigon ; người mua khỏi chịu tiền gởi sách.

M. Khiết không bán chịu và không bán contre-remboursement, vì bớt có đồng bào hiểu dư.

Xin người lảnh sách bán cho M. Khiết bán theo giá của M. Khiết định trong lời rao nầy.

Cám ơn

THỜI-SỰ CẨM-NANG 1929

Sách Thời sự Cẩm-nang *1929, đã gần in xong. Nguyện vì số sách in ra lấy theo số người mua mà thôi chớ không có in dư nhiều, nên qui ngài nào có cần dùng mua xin viết thơ cho Bổn-hiệu dặn trước, khi sách in xong rồi thời Bổn-hiệu sẽ gởi xuống liền*

Giá một cuốn là. .... 2$50
Thêm tiền gởi..... 0 85

Thơ và mandat gởi cho :
M. NGUYỄN VĂN CỦA
Imprimerie de l'Union.
13, Rue L. Mossard.— *SAIGON*

Các thứ dầu hôi của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles thứ nào cũng tốt. Thứ dầu hôi Con Cá (Le Pétrole Poisson) của hãng nầy cũng là dầu có tiếng trong hoàn-cầu. Giá để rẻ mà thấp lại được. Lời vì hãy dùng thử mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

Trong Lục-châu các điểm thay mặt cho hãng Cie Franco-Asiatique des Pétroles đều có bán thứ dầu cả nầy.

TIỂU-THUYẾT

« *Chất phận linh đinh* » *cuốn thứ nhứt của ông Hồ-biểu-Chánh đã xuất bản.*

Giá mỗi cuốn..... 0$45

Mua sỉ về bán lại có huê-hồng. Xin gởi thơ cho M. Nguyễn-khắc-Nương, Chủ-nhiệm nhà in « Nguyen-Khắc » 102, Rue La Grandière.

Bánh Bông-lang trái Nho, có Beurre, có Vanille thiệt ngon. Năm cắt (0$50) một chục.

Xin mua lại hang Bánh Quốc-Nữ, số 98 đường La Grandière. Ở xa mua nhiều gởi colis postal của được.

Muốn bán một miếng đất ở tại làng Chí-hòa gần bên đất Thánh chà (đường trường đua đi lên, phía tay mặt).

Diện tích miếng đất ấy được một mẫu.

Ai muốn mua xin do nơi nhà số 208, Boulevard Bonnad Saigon

Trước khi dùng đến :
UỐNG MỘT LY
COGNAC CUSENIER hiệu « COURONNE »
với SODA « PRIOR »
Thì các ngài sẽ ăn ngon miệng nhiều lắm

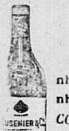

Hoặc sau khi ăn cơm rồi mà uống một ly nhỏ rượu *COGNAC* nầy thì khỏi lo các bịnh như no hơi hoặc không tiêu thực. Rượu *COGNAC CUSENIER* hiệu « *COURONNE* » nầy rất có ích lắm. Mỗi người đều nên có trong nhà một chay để phòng khi nửa đêm rủi phải bịnh đau bụng lạnh chơn, thiên-thời dùng nó cũng dở cơn ngặt nghèo dặng.

Đại lý nội cõi Đông Pháp
Hãng :
L'UNION COMMERCIALE INDOCHINOISE & AFRICAINE.
» Hãng nghành ở :
SAIGON, PNOMPENH.
HAIPHONG HANOI, NAMDINH, BENTHUY, THAIBINH YUN-NANFOU.
TOURANE HUE, QUINHON, NHATRANG DONGHOI, THUXA

Kính cùng quí vị đặng rõ. ĐẠI ÍCH tại con đường Thủy binh số 383 385 Cholon là một nhà tử rất nhiều xe-máy đạp, đủ màu, xe rẻ chắc chắn nhẹ nhàng, như hiệu D. I. C. MALBROUCH AU OMOTION TALBOT giá rẻ hơn các nơi.

Đèn SUCCÈS đủ kiểu treo và để bàn rất tiện, sáng không hiệu đèn nào sánh kịp

Trử : Đồ đồ phụ tùng xe-máy, và đồ phụ tùng đèn Succès ; vỏ may mưi xe-kéo, xe hơi và ruột xe-hơi.

Kính mời quí vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, vì có nhiều lắm

Bằng gởi theo cách lảnh hóa giao ngân, (contre remboursement). Vị nào sẵn lòng chiếu cố, xin giữ trước cho ở đồng.

Chủ-nhân kính cáo.

ĐẠI ÍCH, 383 385. — Rue des Marins. — CHOLON

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KẺ NGHIỆP CHO HÃNG
ÉTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON
1, Rue d'Agot — Saigon.

Hàng làm gạch bông và gạch bàng xi-măn cản đá cẩm thạch đủ thứ màu xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Dông-Pháp duy có một hãng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kiếm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NẦY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN-HÃNG

Feuilleton Nº 179

TIỂU-THUYẾT

THẤT HIỆP NGŨ NGHĨA
七俠五義

BỬU THƯ BỔN NƯỚC TÂN

Kim-điển thư nghe, tam thư được phong quan; Phật-môn linh hiển, song ỷ đầu cao trang.

(Tập theo)

Liễn khi'n Lộ-Tài ra đời G'ang-Phàn và Huỳnh-Mậu vào, rồi coi hai người ấy đi theo coi chùm quy thời coi động tịnh lỗ nào.

Hai người ấy liền qui xuống bẩm rằng : « Chẳng hay Tướng-gia coi bề nầu nhiêu theo con chìm quy mà đi đâu hãy giờ ? »

Bao-Công liền quở rằng : « Hai đứa bây là đồ làm biếng, ta coi đi thì coi việc đi ; bắt luận là xứ nào, bề thấy có việc gì mà hình tích đáng nghi, thì bây cứ bắt về cho ta, chớ bây lại dám cả gan mà hỏi tới trực như vậy nữa ? »

Hai người chẳng dám nói chi, liền cúi đầu lui ra, rồi ngó con chìm quy mà nói rằng : « Mi muốn đi đâu bây giờ ? »

Mà thiệt cũng là quái, hai con quy nghe hai người ấy hỏi chưa dứt lời ; liền bỏ luôn bu tiếng, rồi chớp cánh bay l'ên.

G'ang-Phàn và Huỳnh-Mậu l'ật vội và theo, thì con quy cứ bay tới trước, hai người cứ chạy theo hoài, chạy riết một hồi, mặt thấy đã lu lưới ; G'ang-Phàn bèn nói với Huỳnh-Mậu rằng : « Hai đứa mình bị nai chuyến nầy, chẳng là hai cái đồ phải bỏ rồi. »

Huỳnh-Mậu hỏi : « Anh coi tôi đây xấu, mà hỏi ra như tâm, một thở chẳng ra hơi... »

Hai người con đương cằn rằng với nhau, bỗng thấy hai con chìm quy trở lại, bay lẹo quẩn trên đầu mà kêu một hồi, rồi nhằm phía nam mà bay tuốt.

G'ang-Phàn thấy vậy thì nói rằng : « Hai con quy nầy thiệt là kỳ quái! Lẽ nhẹ phải theo gì! »

Huỳnh-Mậu nói : « Thầy kệ nó, mình cứ việc theo hoài, thử coi nó đến nhà tới đâu cho biết. »

Rồi đó hai người cứ việc chạy theo, vừa đến Bửu-thiện-trang, thì hai con quy đi mất, không còn thấy hình tích nữa. Hai người coi dường ngơ ngẩn, chưa biết tính làm sao ; bỗng thấy hai người mình mặc áo xanh, một người coi lớn, một gã hậu-sanh ; bề trước người sau, đều nhau đi tới. G'ang-Phàn xem thấy sanh nghi, bèn nói với Huỳnh-Mậu rằng : « Hai hạm nầy hình tích đáng nghi, phải lưu-tâm mà dọ coi' cho biết. »

Huỳnh-Mậu nghe gởi cứng gật đầu, và nói rằng : « Lời anh nói đó chẳng sai. »

Hai người còn đương cằn rằng với nhau, lại thấy hai người ấy muốn rẽ qua đường tắt ; người coi lớn chạy trước, gã hậu-sanh chạy sau song chạy theo không hịp ; vì mấu lật đật, nên vấp té nhằm đất, rủi bắt một chiếc giày văng ra lối rẫy bàn chưa bới ra nhỏ xíu. Người coi lớn thấy vậy, liền trở lại đỡ dậy, lượm chiếc giày lên trao cho gã hậu sanh ấy mang vào. Kế lấy Huỳnh-Mậu chạy theo vừa tới, liền hỏi người coi lớn ấy rằng : « Mi đụ giỡ cợ con người ta mà đẩy đi đâu đó ? » Vừa nói vừa đưa tay ra muốn bắt người coi lớn ấy. Chẳng dè, đã bắt không được mà lại bị người ấy đánh cho một thoi té ngửa. G'ang-Phàn xấn tới, muốn t'ếp Huỳnh-Mậu, cũng bị người coi lớn ấy đẩy luôn, tế ngửa ra xa lắc ; gượng dậy không nổi, duy có nằm đó chửi mà thôi té ngửa. Kế nghe người coi lớn ấy nói với gã hậu-sanh rằng : « Người cứ do theo con đường nhỏ đó mà đi, đ'ê qua khỏi cụm rừng rồi, thì đi thẳng Trang-môn ; ngươi hãy kêu hợp trang-đinh, bảo chúng nó ra đây cho mau mà trói hai thằng nầy lại. »

Người hậu-sanh ấy nghe lời, nhằm con mắt ở trong nhỏ mà đi ; chẳng bao lâu quả thấy một hợp trang-đinh đến thì cầm đoản-côn, đứa thì cầm thước bàn ; rùng rùng chạy tới, hăm hở hỏi rằng : « Chủ-quản bảo những tôi bắt ai ? »

Người coi lớn ấy l'ần lấy tay chỉ G'ang-Phàn và Huỳnh-Mậu mà nói rằng : « Hãy trói hai thằng ấy đem về nạp cho viên-ngoại. »

Bọn trang-đinh vâng lời áp lại trói hết hai người mà dẫn đi liền ; vừa qua khỏi cụm rừng, quả thấy một cái cửa ngõ rộng lớn. G'ang-Phàn và Huỳnh-Mậu cùng có ý dọ coi cho biết hang ngách của bọn ấy thì nào có chịu để yên làm tỉnh đi theo, vào gần đến nơi, người coi lớn ấy lại đặt bọn trang-đinh rằng : « Bây hãy giữ chúng nó tại đây, để ta vào thưa cho viên-ngoại hay đã. » Nói rồi liền đi thẳng vào trong.

MỐI THƯ BỔN NƯỚC CHÍN

Triệt-địa-hóa làm ơn, cứu hai cân-sai ; Bạch-ngọc-Đường Bụng trí, trộm ba vật bản.

École Franco-Indochinoise

de Stenotypographie — Comptabilité pratique

24 Rue Lagrand de la Liraye 24 (Dakao) Saigon

Muốn mau làm việc hãy đến trường học ba tháng. Professeurs offr-bằng cao-đẳng kiểm xét cẩn mẫn

Thơ, dây-thép xin gởi cho :

Messieurs PHAM-V.-K-VINH, *Directeur*, SOUCH, *Sous-Directeur*.

24 Rue Lagrand de la Liraye, 24
SAIGON

IMPRIMERIE DU LỤC TỈNH TÂN-VĂN
Directeur Propriétaire
Tirage 2800 Exemplaires
Saigon Le 21 Février 1929
TIRAGE AVEC 3 TEMPLATES
Saigon le 21 Février 1929

Đi cùng Đông-Pháp, đâu cũng gặp hát đĩa « BEKA »

DO NƠI ĐẠI-LÝ :

Ste INDOCHINOISE D'IMPORTATION

40 Rue Pellerin, Saigon

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông Hải-thành — Đường Đại-Tân
Tiệm nghành ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Môn bài 47,
Và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Prairie số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên ưng nghiệm như thần, danh tiếng lẫy lừng trong ngoài đều biết, các chứng ho dường đến ít bữi, không sai, tánh thuốc chẳng hàng chẳng táo đã rửa khỏi nhiều người thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhứt vô nhị.

Chủ trị những bịnh như sau nầy: Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen, đàm nhiều rồi sưng, lại huyết ho lao ho lỗn con nít bị phong hàn, hơi thở nóng nảy, phổi sanh lao nhiệt, lỗ tiếng, lỗi tức, sốc hàng hoặc lớn trẻ bịnh ho, cả thảy các chứng bịnh đó dùng đến thuốc nầy thì đặng an nhiên vô sự mạnh mẽ như thường, ăn ngon ngủ ngon rõ ràng, là một thứ thuốc hay lạ thường chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư tôn trưởng rõ lòng hạ cố mua dùng, xin hãy nhớ lưu tâm nhìn kỹ nhãn hiệu ông Phật mập của bổ đường có cầu chàng mới tỏ bảo-tâm thì giả sử uống vào thêm hại. Bởi lòng nầy có kẻ bỉ tham tâm chẳng thuốc bầu bạn, người làm hộp nơi, ton, nhãn dồng bịch của bổn đường đem đi bán khắp lãnh thổ khắp lãnh mà gạt thiên hạ.

Cách dùng : Trước khi dùng thuốc phải lắc cái ve cho thuốc trên đầu, mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn soupe 3 giờ đồng hồ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc cũng phải giảm, coi rõ từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tuổi đến 6 trở uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt, từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống nửa muỗn café như chứng bịnh chưa dứt thì cứ uống hoài đến hết bịnh thì thôi, đừng có một bữa uống rồi một bữa nghỉ hóa ra trễ nãy sự kiến hiệu của thuốc.

Mỗi ve lớn giá là. . . . . 0$80
Mỗi ve nhỏ giá là. 0 40

THUỐC NHỨC ĐẦU

ASPIRINE

DES

USINES DU RHONE

CHỮA KHỎI :

NHỨC ĐẦU
BỆNH CẢM
BỆNH GHÍP
CÁC CHỨNG ĐAU NHỨC

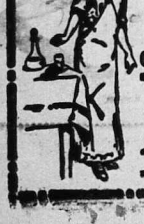

Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn cũng chớ tin

NHẬN KỸ TÊN HIỆU

" USINES DU RHONE "

một chữ lầm là được thuốc hảo chẳng tính sao vì công hiệu

1207

TÌNH SỬ

Dịch chuyện Tàu

(Tiếp theo)

HỒI THỨ HAI

Tình duyên

(Ỷ ngoại phu thê)

Chàng Nhan-Sanh con nhà phát-bố, quê ở Ngô-giang, chàng tu cô vàng chẳng song-thân, gần ba mươi tuổi mà chưa cưới vợ, đoạn tang chế mãn rồi, chàng cần kiếm một vàng vợ-ư. là lánh-đi của Cao-Công lại quận Tây-sơn. Cao-Công kén rể đã lâu, chưa có chàng nào vừa ý, nay Nhan-Sanh cậy mai mươn tới nơi, thời Cao-Công cũng bằng lòng, lấy vì Cao-Công chỉ muốn Nhan-Sanh tới nhà, đặng xem dáng mạo cho biết, ngờ đâu Nhan-Sanh hình dung rất xấu, chẳng dám tới gần kẻ Cao-Công, bất đắc dĩ phải mướn một chàng bảnh lãnh là Tiêu-Sanh, giả nói Nhan-Sanh tới nhà Cao Công gặt kiến. Cao-Công tưởng là Nhan-Sanh thật, thấy một liều ưa, ức thời lừa ơn cho Nhan-Sanh, khiến mai-nhơn định ngày giờ thú, Tiêu-Sanh trở về báo tin, Nhan-Sanh khấp khởi mừng thầm. Nhan-Sanh tưởng cưới vợ song xuất, chẳng có sự gì ngăn trở, chẳng ngờ tới ngày ngạ sanh. Cao-Công cử biểu Nhan-Sanh tới nhà nghinh hôn, vì Cao-Công muốn chưng rể giữ với thân thích làng xóm của ông, đặng họ biết ông ta bên rể sang đáng. Nhan Sanh sợ không dám tới, lại mướn Tiêu-Sanh thay mặt nghinh hôn. Tiêu-Sanh chưng diện bảnh bao, xem ra như người trong tranh một thỏ, khi Tiêu-Sanh ra chào mừng tân-khách họ làm tưởng chàng rể của Cao-Công, tân-khách bắt thấy nỗ tay, đưa khan ngợi tán-tụng của Cao-Công đáng bực. Cao-Công thấy vậy dắc ý, cứ vuốt râu chúm chím cười, sau khi làm lễ thành hôn rồi xong, Cao-Công rửa sooa đưa dâu nơi nhà chẳng khỏi đề, bằng đám mưa to gió lớn, sông Thái-hồ nổi trận ba đào. (Ở nhà Cao-Công tới nhà Nhan-Sanh cách sông Thái-hồ) bởi vậy, tới giờ xuất hành, không dám chèo thuyền ra khỏi bến, (thuyền đưa dâu nơi nhà chẳng) Cao-Công sợ sái giờ hiệp sẽ, muốn khiến sự chẳng trễ làm lỗi hiệp cần tại nhà của ông. Tiêu-Sanh nghĩ chẳng kiếm nghĩ, cứ một bề từ chối.

Sáng ngày trời lại phát bão, ghe thuyền phải bão trợt lên bờ, Tiêu-sanh lưu trú tại nhà Cao-Công, cực chẳng đã phải nhập phòng hiệp cẩn, Tiêu-Sanh sợ bộc-nhơn của Nhan-Sanh gai mắt, (Nhan-Sanh khiến bộc-nhơn đi theo Tiêu-Sanh nghinh hôn) phải nói nhỏ với bộc-nhơn rằng : Tôi muốn thành việc cho chủ-nhơn (Nhan-sanh) chớ tôi không có ý riêng chi hết, khi nầy có trời đất quỉ thần chứng kiến, tôi chẳng phụ lòng chủ-nhơn chút nào, bộc-nhơn nghe nói mặc dầu, chẳng biết sao tin thật, sau hiệp cẩn ba ngày, thời gió êm mưa tạnh, sự chẳng Cao-Công sửa đem trễ gái ra qui, bộc-nhơn của Nhan-Sanh giông chắc thuyền nhỏ về nhà, đặng báo tin cho Nhan-Sanh biết trước, Nhan-sanh thấy mưa gió mấy ngày thẳng thái, chàng đã có dộ lo phiền, lại nghe bộc-nhơn nói Tiêu-sanh hiệp cẩn với tân hôn của mình, thời chàng lại thêm tức giận, hôm ấy, thuyền tân hôn tới bến, Tiêu-Sanh nhảy trước lên bờ, chẳng bỏ Nhan-sanh ứng chực bên bờ sông, liền nắm dẫn Tiêu-sanh đánh mắng, vợ chẳng Cao-Công hoảng hốt, chưng biết duyên cớ bởi sao. Đoạn Cao-Công do hỏi bộng-nhơn, mới biết sự Nhan-Sanh đã rõ, Cao-Công bèn đến thuyền tại bến, làm đơn bẩm cáo cùng quan, lá đơn của Cao-Công bẩm cáo như vầy :

« Bẩm quan lớn..... Nhan-Sanh
« cưới trễ gái tôi làm vợ, đã định
« ngày nạp thái vu qui, chẳng ngờ
« Nhan-sanh không tới nghinh hôn,
« lại khiến Tiêu-sanh thay mặt, Tiêu-
« sanh giả mạo chàng rể, tới nhà tôi
« làm lễ thành hôn, tôi làm tưởng
« chàng rể đã rồi, cho phép chàng
« rể trễ gái tôi hiệp cẩn, động-phòng
« đuốc hoa sáng rực, tưởng là loạn
« phụng kết đôi, nay tôi đem trễ gái
« rể nhà chồng, lẻ ra chàng rể là Tiêu-
« Sanh giả mạo, tôi nghĩ, một chàng
« đứng lên cưới vợ, mà một chàng
« giả rể nghinh hôn, tôi mắc gạt mưu
« kế hai chàng, làm cho trễ gái mang
« cán thất tiết, vì ức tình cho nên
« sanh nghe, xin quan trên phân xử
« lẽ nào,

Bẩm.

N. A. P.

Mai tiếp

Thuốc thoa Cadum

để trị

các bịnh ngoài da

Thuốc thoa Cadum đáng để thoa xức cho hết nghứa và khi da phòng sưng ứng đỏ rần lên. Nhờ thuốc ấy, mà cả vạng con người đặng yên giấc, ngủ ngon, khỏi đau nhứt bị các chứng bịnh ngoài da, nào là sai-sưởng, nổi mụt, nổi nhọt, nổi phong, trây-trua, có lát, trốc da tróc vảy, vân, vân.

Các ông các bà nhỏ đặng ngày nào thì mua ngày nầy cho có một hộp thuốc đó, hoặi tiệm bán thuốc quen của các ông các bà.

Giờ tâm hầu kể. Bể lặng nắng chang chang ;
Cuộc vui chơi nơi bải biển. Thoàn bườm lước ngoài khơi

NGƯ ÔNG KẺ BÀI HẠT

Dường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA, há chẳng

nên mượn máy « KODAK » chụp làm đều tích !

Hãy đến lựa mua mau máy chụp hình hiệu « KODAK » nơi chỗ làm Đại lý.

PHARMACIE PRINCIPALE

Ở ngang nhà hát tây.— SAIGON.

Vui lòng đem đã các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa.

Sức lực mạnh mẽ
thì lấy làm cần ích

mà làm cho những công việc của mình được hoàn toàn. Nếu mình đa đoan phần sự thì phải lao thân tiêu tứ, hà hễ sự trăng việc của mình mất thì cái tuổi xanh của mình lại rón chi. Như thế rồi thân thôn đây thật là chưa phải già vậy!!! Nhưng mà chư tôn giả hãy đó thì thật là tại chư-tôn muốn vậy.

Nếu cái xuân xanh nó trở lại cho chư-tôn một lần nữa thì tự nhiên chư tôn sẽ được mạnh khoẻ, được trăng kiện như thuở còn thơ. Được đủ sự tốt sẵn xưa thì chư-tôn lấy làm vui vẻ mà làm việc hăng ngày trở lại. Vậy thì hãy khỏi sự uống ngày hôm nay thứ thuốc mới lạ nầy, tánh vẫn hiền mà thật là hay, thuốc ấy là:

FLOGALINE

Bổ gân cốt. — *Làm tráng viện với những chất của loài thảo mộc và thân của thú vật, hiệp trị bộ gân cốt suy vị và làm cho tu chỉ gầu dưới trở mạnh như thường.*

Có trữ bán tại PHARMACIE PRINCIPALE E. SOLIRENE, Trước nhà hát tây Saigon.

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Là vị thuốc rất đại bổ không thứ nào bì kịp, chế riêng cho mấy người nào ăn cơm không ngon, ngủ không đặng yên giấc, hay là mệt nhọc vì làm công chuyện nhiều.

Thật là một thứ rượu mùi vị rất ngon ngọt.

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một ly nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục sức mạnh lại.

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

và đừng chịu thứ nào khác hết.

THUỐC ĐIỀU

Capsules de Santal Salolé Thomas

TRỊ BỊNH ĐAU LẬU

Ông Lương-y Rondeau có chế một thứ thuốc gọi là Thiên-trước Santal Citrin.

Trong tờ « Times » báo tháng Juin năm 1865 trong thứ 571, ông Lương-y ấy có đăng một bài Diễn-thuyết như vầy:

« Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu và Cubèbe nhiều, nó có tánh mùi thơm thì dễ uống, tạo nhiều công không phải tốn, nhứt là nó rất có mau chóng hơn các thứ thuốc khác, và không sợ thất hiệu ».

Thuốc Salol các Y-sĩ dùng nó đã đặng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi-thủy, bổ-tỳ-vị.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhứt vị Salol vào trong Santal tinh, làm cho hay vị thuốc nhập làm một, mà lại bảo chương cùng là bổ uống kẻ trai tráng.

Thuốc nầy để uống lắm, bỏ vào bụng rồi thì mau thao.

CÁCH DÙNG:

Mỗi ngày uống tới tám hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh lậu, bất kỳ lâu mới gì phải mạnh rảo.

Tại tiệm thuốc *Pharmacie Principale* của ông **L. SOLIRÈNE**, là bác-sĩ răng-hàm và nhứt hạng bào chế Y sanh, ngang nhà hát Tây, Saigon, có bán.

Tác người càng cao thì một người càng hư, thịt dùn, da nhiều, sắc diện khô-khan, suy-kém, mất cả tinh-thần của trẻ mấy xanh.

Dùng CRÈME hiệu SIMON

CRÈME SIMON

PARIS

vẫn giữ da mặt được thắng tốt, diệu-mềm, im-mướt.

Tuổi tuy già chớ sắc mặt giữ đủ tinh-thần của kẻ tuổi xuân.

Thoa vào nắng đi chẳng ám mà mọc độc của các con vi trùng chích đều phải tan mất.

Phấn và Xà-bông hiệu: SIMON.

MÁY XAY LÚA BÁN CHỊU

Xin mời quí vị đến xem máy móc của hãng:

Comptoir auxiliaire de commissions et de représentations

115, Boulevard de la Somme, SAIGON.

Máy nay lá hiệu: **Đức-quốc nổ không-mạo, thượng hạng.** **BÁN GÓP MỖI THÁNG.**

Moteur Amadeo chạy Mazout cho chạy khỏi 15 đèn.

Canot *thơ đóng kiểu xin đẹp và chắc.*

Máy móc thì có quan Bát-vật kiểm nét. Khỏi sự rủi ro khi sông gió.

Propeller *ampoules để gắn vào jam bắn chạy thiệt mau, ti ốn hao, giá lại rẻ.lắm.*

Máy tàu hơi **(Canot)** *chạy đặn lẹ và đều dàng.*

Máy cưa, máy gạch, máy làm nước đá, máy cày và các thứ máy khác kể không miết.

Tự hãng có **Canot** *course hiệu đua chạy trong 1 giờ đặng 65 ki-lomètres.*

Hãng nầy ráp máy động lấy tiếng không tính lời, chế nhơn là người Annam. Hết dạ trung thành với nội giống.

BỊNH ĐAU MÁU – MÒN MỎI YẾU MỆT HƯ NHƯỢC MẤT KHÍ SỨC LIỆT MỎI GẦN CỐT

Các quí-vị mệt sức, nhọc lòng nhọc trí, mất gan da, không muốn làm chi hết. Có làm chuyện vì thì càng nặng coi khó. Ăn uống không ngon, tối ngủ chẳng yên, lần lộn hay có chiêm bao thấy điều quái gở. Trí thấp lên xộn, quên trước quên sau, mất tin cậy lấy mình, lo hệ hoài, tưởng đến chuyện nào thì cũng buồn. Tuy vậy chớ không hề chi, vì là trong mình một mỏi xấu xan yếu nhiệc, nếu nhờ uống thuốc ngọt

L'ÉLIXIR ZIDAL

của quan lương-y OMNÈS

thì Khoẻ mạnh, sực lực hườn sanh đủ cả.

Nhờ thuốc ấy, mà gân cốt êm ái hết bứt rứt, ngủ an giấc, ăn uống biết ngon. Trí hóa sáng lại, hết lo hết sợ. Mình chắc ý biết tin cậy lấy sức mình. Trí thức có lại, nghĩ xa thấy rõ, sức lực có thêm gân chuyện bằng mười, việc chi coi làm cũng dễ.

Giá mỗi ve: 11 fr. 50

Cá sách nhỏ chỉ biểu rõ đủ điều, có lợi bịnh nhơn và lương-y khen nhiệm chắc, gởi tho hỏi hãng Spécialités Neurologiques du Dr SALLES, 11, Boulevard de Strasbourg, PARIS

CÓ BÁN CÙNG CÁC NHÀ THUỐC

DẦU "CRÉSYL" THIỆT

Và sự hiệu nghiệm chắc chắng đã thử theo cách bác học, thì có một mình đầu hiệu:

CRESYL-JEYES

ĐỂ TẨY TRỪ BỊNH OAN — LÀM HẾT HƠI ĐỘC ĐỊA — HẾT MÙI HÔI HÁM

PHÒNG NGỪA BỊNH OAN Hình-nghiệm thời, những là bịnh giác-trời, thiên-thời, ta-thán, ôn dịch thu vậy.

THIỆT HỮU ÍCH tương xứ thuộc đặt, để dùng gọi rửa nơi cửa khẩu đọc-đia, để tẩy trong đồng bài, chi bùn lấy cho khỏi độ quá.

KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG thường xuyên trữ bài bài bằm mà thôi.

Có một món thuốc "CRESYL-JEYES" đặng trọn trữ bài bài bằm mà thôi.

MẤY ĐỨNG COI ĐỪNG CHỊU lấy khác nào trong có nhãn hiệu "CRESYL-JEYES"

TẨY SẠCH UẾ TRƯỢC

giết chết cả loại côn trùng và vi trùng độc ác

GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN CÁC THỨ KHÁC

Giá mỗi thùng nhỏ là: 0$50

Tự hãng chế tạo bán thẳng ra cho người ngoài — *nên mua ngay tại hãng chẳng tốt*

Lợi được chắc 50 phần trăm

NI D'ELBEUF

bán lẻ tinh theo giá tại hãng

Lãnh may áo quần theo thước tấc

bằng NI D'ELBEUF giá từ 12$ quan có bằng bố trắng giá từ 9$ quan

Đồ bận không thấm nước

may theo thước tắt người đo giá từ 11$ quan (ai mua đủ từ 200 quan sẽ lấy lên thì cho không tính tiền).

KIỂU MỤC-LỤC CÓ HÌNH và *kiểu áo so-mi, bỉ, vải, nỉ và cách đạc lấy thước tấc một mình, khỏi sợ lộn và cũng chẳng như một người thợ may nghề vậy.* — Ai xin hãng gởi cho không tính tiền và cũng không buộc điều chi hết.

Có hình riêng vẽ ra theo ni các ngài áo, nên cách thả áo nằm hãng chắc chắn không khác gì là các ngài đến bận thử tại hãng.

Hãy xin kiểu vải hiệu « *AÉRONAUTE* » và « *AÉRONAUTIQUE* ».

(Bìa Dep) *Đồ may so-so-mi, đồ bận thường và drap giường.*

Hàng của Bỉn-hãng bán đều tinh tiền quan Langsa và có facture bảo kết. Bỉn nào không vừa ý; Bỉn-hãng lấy lại và hoàn tiền đã cho các ngài.

Viết thơ cho: « Etablissements La Mondiale» PICARD PAGEOT & Cie. Manufacturiers à ELBEUF (S. I.) France — *Sáng lập từ năm 1880.*

Cần dùng người thay mặt trong các tỉnh thành lớn.

ĐỒNG-HỒ TRÁI QUÍT

EBERHARD

thì coi đẹp và chạy đúng hơn hết

Có tại hãng đủ thứ: bằng vàng, bằng bạc, bằng nickel XIN MẤY HỒI – GIÁ BÁN RẺ LẮM

Cũng có bán tại Kim Đồng: Đồ nhà t... như chaong nhà-thờ. Thứ chánh hiệu WESTMINTER... ...ộc nhau.

Giá từ 58$ 00 tớ...

Còn thứ đánh giờ có 10 giọng khác nhau, ...ve Marin » thì giá từ 110$ 00 tới 160 : 00

CÂY CHẠM TRỔ KHÉO CỰC KỲ

CAFFORT — Saigon-Pnompenh

SẮP MỞ

Cba

PACHOD Frères et Cie Lyon

YATRÈNE 105°

Thuốc trị bịnh kiết.

Bào chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc nầy uống nó thì thấy mau hết hẳng hỏi.

Độc quyền trong cõi Đông-pháp

Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE,

ngang nhà hát tây Saigon.

GIA-LONG HỌC-ĐƯỜNG

143-170, đường Chasseloup Laubat. — SAIGON

Ngày tựu trường: 17 Février 1929

(MÒNG 8 THÁNG GIÊNG ANNAM)

Trường nhận học sanh từ 7 tuổi, hạng nầy ăn ngủ và chơi riêng, có bồi săn sóc tắm rửa hằng ngày rất kỹ càng. Thầy dạy rộng là tay có đủ tư cách và tận tâm chịu khó.

Có lớp dạy cho hạng đậu bằng cấp sơ học rồi, chờ đúng tuổi mà gởi vào nhà trường Bổn Quốc.

Mỗi tuần lễ mỗi lớp đều có một buổi học Hán tự và Luân lý Việt-Nam.

Những lớp trên có những vị nghiệp sư sau nầy chuyên dạy:

M. M. Hồ-đắc-Thắng,	Cữ nhơn văn chương (Licencié ès lettre) chuyên dạy Pháp văn,
Tạ-văn-Du,	Tú Tài khoa cách trí và khoa toán số, (Bachelier ès Sciences et Mathematique) chuyên dạy cách trí và Toán Pháp.
Nguyễn-hữu-Đắc	Thành chung Tốt nghiệp,
Nguyễn văn-Linh,	Thành chung tốt nghiệp, cựu sanh viên Đại học đường, Hanoi.
Nguyễn văn-Bửu,	Thành chung tốt nghiệp, cựu sanh viên Tú Tài bản xứ.
Lê-Diêu,	Hương-Là Tự Khanh, chuyên dạy Hán Tự và Luân-Lý Việt-Nam

(Hãy viết thơ hỏi cuốn điều lệ học tại bổn trường).

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI [illegible]

Khéo vào lưỡi đao

thì mới thiệt là đao tốt

Đồng nó thì thiệt là bền

PACHOD Frères & Cie. — Lyon